

NUMERO ESPECIAL-
Dedicado al 70° aniversario
del genocidio armenio

UNUSUMUS SARDARABAD

FIEL EXPRESION DEL PENSAR DEMOCRATA LIBERAL DE LAS COLECTIVIDADES ARMENIAS DE SUDAMERICA
PRIMER PERIODICO ARMENIO DE SUDAMERICA IMPRESO EN SISTEMA OFFSET.

BUENOS
AIRES
AÑO XI
N° 334

Miércoles
24
de abril
de 1985

En el 70° aniversario del genocidio armenio:

¡Gracias, Argentina!

Monumento a los Mártires Armenios en Dzidzernagapert, Armenia.

Por habernos recibido en tu seno fraternal

Por habernos permitido
desarrollar libremente nuestra cultura,
nuestra fe y nuestras tradiciones

Por habernos brindado una tierra de paz,
trabajo y libertad...

Sesión de la Cámara de Diputados, del 17 de abril p. a.

El miércoles 17 de abril ppdo., a las 22.05, la Honorable Cámara de Diputados de la Nación aprobó la resolución que reconoce la existencia del genocidio armenio, perpetrado por el pueblo y gobierno turco en 1915.

Ապրիլ 17-ին, ժամը 22:05-ին Ար-
ժանթինի Հանրապետության Խոր-
հրդարանը վաւերացուց Մեր Յե-
ղասպանութեան հարցը Միացեալ Ազ-
գերու Կազմակերպութեան ներկա-
յացնելու բանաձեւը:

(más información en págs. 3 y 4)

SAN PABLO:

Ano Internacional da Juventude

Missa na Igreja Apostolica Armênia
reune grande numero de jovens

No dia 24 de março, domingo, na Igreja Apostolica Armênia São Jorge, foi celebrada uma missa especial para todos os jovens da comunidade armênia, em comemoração pelo Ano Internacional da Juventude.

A missa foi celebrada pelo Padre Yesnig Guzelian e contou com a participação eclesialística do Bispo Datev Karibian, Prelado da Diocese Armênia do Brasil e do Pastor Antonio Dominoni, da Igreja Evangélica Armênia.

Com a Igreja repleta de jovens de todas as entidades da coletividade armênia do Brasil, a emotiva cerimônia teve a participação especial do Coral Vahak Minassian, algumas partes da missa, inclusive a confissão, foram traduzidas para o idioma português e no decorrer da mesma, orou-se pelo restabelecimento do Presidente da República Federativa do Brasil, Tancredo Neves e do jovem Carlos José Distchehenian.

Ao final da missa; o Bispo Datev Karibian, o Pastor Antonio Dominoni e o jovem Sérgio Ricardo Hototian dirigiram mensagens aos jovens.

O Bispo Datev Karibian, em sua mensagem, traduzida pelo Sr. Garo Aharonian para o idioma português, felicitou a Organização das Nações Unidas -ONU, pela instituição do Ano Internacional da Juventude e aconselhou aos jovens para que mantenham fortes os ideais de servir a humanidade. Ele recordou alguns detalhes da história da Armênia e fez um apelo para que os jovens participem das comemorações do 70° aniversário do Genocídio, sem esquecerem que são descendentes de um povo que sofreu violências em seus direitos, procurando conhecer a verdade da Justa Causa Armênia, para que sempre quando necessário, possam divulgá-la, mantendo também firme a fé cristã e viva a Armêniidade.

O Pastor Antonio Dominoni destacou em sua mensagem a importância e o valor dos jovens na diáspora armênia, que através de suas feições e do brilhar de seus olhos, transmitem entusiasmo e dinamismo.

Paz, respeito mútuo e compreensão entre os povos, foram aspectos lembrados na mensagem do Sérgio Hototian. Ele frisou também a importância de se trabalhar e agir no sentido de se fazer sobreviver as gerações subsequentes o significado das raízes do povo armênio.

Terminada a Missa, a convite do Bispo Datev Karibian, todos se encaminharam para o Monumento dos Martíres Armênios e com grande emoção foi acesa a tocha simbolizando que a lembrança dos mártires armênios não foi apagada da memória de seus descendentes. Durante um mês até 24 de abril, quando se festejará o 70° Aniversário do Genocídio, a tocha permanecerá acesa.

Em comemoração pela passagem do primeiro aniversário do CORAL EREBUNI, da União Geral Armênia de Beneficência -UGAB, o Departamento de Jovens Armenig promoveu uma alegre festa no dia 16 de março, sábado.

A festa foi realizada na sede da UGAB e contou com a presença do maestro regente José Viegas Neto, da pianista Lúcia Bazarian,

de todos os coralistas demais membros dos diversos departamentos da entidade.

O encontro transcorreu em clima de grande animação e deixou evidente a disposição de se produzir aperfeiçoar cada vez mais o CORAL EREBUNI, que nas apresentações já realizadas impressionou ao público.

CORDOBA:

LA U.G.A.B. CONTINUA TRABAJANDO

La U.G.A.B. de Córdoba ha comenzado un nuevo ciclo deportivo para el que ha encomendado la dirección de todas las disciplinas deportivas al profesor Petre, quien cumple su tarea con su habitual y conocido profesionalismo para capitalizar a la juventud armenia de Parecordzagán.

Por su parte, la profesora Haiguhí Nacachian dirige eficientemente a los niños en danzas armenias, con la colaboración de su hermano Hagop.

La Comisión de Damas, por su parte, no estuvo ajena a todo el movimiento sucedido en la institución, de modo que en un gesto elogiable repartió huevos y confites a todas las niñas

de U.G.A.B., con motivo de últimas Pascuas.

En cuanto a la obra de ampliación y remodelación de la sede social, en quince días más se terminará todo lo relacionado a la planta baja, a tiempo que se concluirán las canchas de tenis y volley en todos sus detalles.

Con relación al salón de la planta alta, ya se está avanzando en su realización.

El Consejo Directivo está cumpliendo con las metas que se propuso y pronto con el apoyo y la participación de su masa social verá cristalizado el sueño de otra sede social moderna de Parecordzagán en Sudamérica.

SAN PABLO:

Falleció Tancredo Neves

Luego de más de treinta y cinco días de intensa lucha entre la vida y la muerte, el domingo 21 de abril pddo. por la noche, falleció el presidente electo del Brasil, Tancredo Neves.

La noticia del deceso conmocionó a toda la opinión pública brasileña, que esperaba ansiosamente la

mejoría de Neves, para que pudiera asumir la presidencia, actualmente a cargo provisional del vicepresidente Sardey.

Esperamos que este hecho no altere la bien ganada vida democrática que logra la República del Brasil luego de largos años de gobierno militar.

ROTARY CLUB:

CONFERENCIA

Con motivo de cumplirse el 70° aniversario del genocidio armenio, el Rotary Club de Ramos Mejía ha organizado una conferencia titulada "70° aniversario de la matanza de 1.500.000 armenios" que será realizada el próximo martes 30 de abril a las 21.00

vitian, el escritor Carlos Pennas, el Dr. Miguel Visak y el periodista Narciso Benayán Carmona.

Para reservas e informes llamar al 658-5552 o al 658-1044.

Los panelistas en esa ocasión, serán Agustín Ta-

PANAGIOTIS
Fca. de postres orientales
FILA CRUDA Y CADAIF
Castillo 245 T.E.: 771-8857

ARLEMA PRODUCCIONES PRESENTA A
ARTURO KOUYOUMDJIAN
Y SU GRUPO

MARIO KIRLIS: teclados
LEVON "GHEVOND" DARZIBASHIAN: batería
RAUL BARRERA: clarinete y saxo
NEGRUCHO: bajo
FEKY: guitarra

CASAMIENTOS- CUMPLEAÑOS- FIESTAS-

Para su contratación llamar a:

T.E.: 826-2448 (de 13 a 19 hs.) y 571-1684 (de 15.30 a 18.30 hs.)

TALLER SARKIS
CLASES DE DIBUJO Y PINTURA
teórico-prácticas-audiovisuales
Clases individuales y en grupos reducidos
SARMIENTO 1586 3° B. CAPITAL.
Informes: 751-4769 de 8.00 a 11.00 hs

Lola
Levi's
Wrangler
FRUITS
20
SUCURSALES
CORDOBA

nouri
Jean's
de M. NOURIKHAN
e hijos

Lee
Ward
CLO
UFO

La carta de la A.I.A. que motivó el reconocimiento del genocidio armenio

Buenos Aires,
9 de enero de 1985

reivindicativa hacia la Organización de Naciones Unidas, en cuya Subcomisión de Prevención de Discriminaciones Y Protección a las Minorías se encuentra en trámite de reelaboración y puesta al día un informe sobre la prevención y la represión del crimen de genocidio (E/CN.4/Sub.2/416).

En los dos informes previos, producidos en 1973 y 1975 constaba en el parágrafo 30 lo siguiente: **"Pasando a la época contemporánea, se puede señalar la existencia de una documentación suficientemente abundante con relación a la masacre de los armenios que ha sido considerada como el primer genocidio del siglo XX"**

En el informe definitivo, sometido en 1979 a consideración de la Comisión de Derechos Humanos de la O.N.U., el parágrafo 30 había sido suprimido por el relator especial, quien no pudo resistir las presiones turcas sobre el particular.

El nuevo relator, designado en 1983, puso de manifiesto las circunstancias aquí apuntadas en la 37ª sesión de la Subcomisión que se desarrolló en Ginebra durante el mes de agosto de 1984 (E/CN.4/Sub.2/1984/SR3) y todo indica que es su intención reincorporar el parágrafo 30 en el Informe que se presentará en la 38ª sesión de agosto de 1985, el cual a su vez pasará a consideración de la Comisión de Derechos Humanos en febrero de 1986.

Este es, a grandes rasgos, el estado de la cuestión relativa al genocidio del pueblo armenio en Naciones Unidas.

En cuanto a la Argentina, la comunidad armenia está integrada por más de 100.000 personas, la mayoría de las cuales se encuentra radicada en la Capital Federal, Córdoba y Rosario.

La diáspora del pueblo armenio tanto hacia la Argentina como hacia otros países se debió, precisamente, a las masacres de las que fue víctima. Así, los sobrevivientes del genocidio se radicaron en otras tierras, que como en el ca-

so específico de la Argentina los acogieron con toda generosidad y les brindaron lo indispensable para comenzar una nueva vida, lejos del horror y de la barbarie.

Los armenios se integraron rápida y plenamente a la Nación. Tratándose de un pueblo con una cultura cinco veces milenaria, trabajador y pacífico, brindó y sigue brindando sus mejores esfuerzos para el engrandecimiento de la República.

A las características mencionadas, habría que agregar la señalada por el Presidente Hipólito Yrigoyen en el decreto del 20 de mayo de 1920 por el que la Argentina reconoció la existencia de la República de Armenia. En dicha oportunidad, el Jefe de Estado argentino destacaba la profunda vocación democrática del pueblo armenio como fundamento relevante para producir el reconocimiento. Posteriormente, el gobierno que presidía el General Juan Domingo Perón en el año 1946, reconoció la conformación multiestatal en la que está inserta la actual República de Armenia, la cual, precisamente por no haber sido escenario físico del genocidio, permitió la preservación y el desarrollo del pueblo armenio.

Los integrantes de la comunidad armenia de Argentina son hijos o nietos de quienes lograron sobrevivir al genocidio. Es para todos ellos, así como para el resto de los seis millones de armenios que quedan en el mundo, una cuestión de dignidad nacional en que la comunidad internacional en su conjunto, así como los Estados que la integran en particular, cumplan con el deber histórico, con la misión humanitaria de reconocer en forma oficial lo que ya nadie -salvo Turquía- discute: que en 1915 el pueblo armenio fue víctima de un genocidio perpetrado por el Estado turco.

Ello no sólo por el reconocimiento de una verdad que forma parte de la Historia, sino para reivindicar la dignidad de un pueblo que por primera vez se atrevió a proclamar como religión oficial al cristianismo, que regó con su sangre los campos de batalla en los que la libertad del mundo estuvo en juego, un pueblo, finalmente, que con la luz de sus cinco mil años de cultura iluminó tanto a Oc-

cidente como a Oriente.

No debe haber confusión alguna acerca del fin reivindicativo perseguido: no existe en él pretensión vengativa o revanchista alguna y tampoco se aspira ser tratados privilegiada o excluyentemente. Se trata de la defensa de elementales principios de Justicia, de la eliminación definitiva de enfermedades intolerancias y fanatismos, de la convivencia civilizada y fraterna entre los pueblos.

Tampoco se trata de desenterrar una cuestión concluida hace casi sesenta años. Los efectos del genocidio inciden hoy, en forma directa, sobre la comunidad armenia de la Argentina y del mundo entero, puesto que los descendientes de los sobrevivientes son lo que son y están donde están por un hecho ajeno a la voluntad de sus padres y abuelos: ese hecho es el genocidio que forzó a una nación a verse privada de la mayor parte de su componente humano, que arrancó a los sobrevivientes de su medio natural y que los obligó a dispersarse por el mundo.

Esa nación armenia, ese pueblo armenio hoy totalmente integrado a su República y a la vez fiel a su propia historia, a la memoria de sus antepasados, a sus principios y a su cultura, le pide a la Nación Argentina a través de la Honorable Cámara de Diputados, que también lo representa, que se haga eco del clamor de todo un pueblo y declare:

1) Que repudia todo crimen de genocidio y en especial el cometido en 1915 contra el pueblo armenio

por el Estado turco.

11) Que solicite al Poder Ejecutivo de la Nación que implemente la acción necesaria para apoyar los esfuerzos que se realizan internacionalmente para que dicho genocidio sea reconocido como tal.

De ese modo, la Argentina habrá dado una prueba más de su irrenunciable vocación, no sólo por la libertad y la democracia, sino por la defensa de los derechos humanos tanto a nivel interno como internacional.

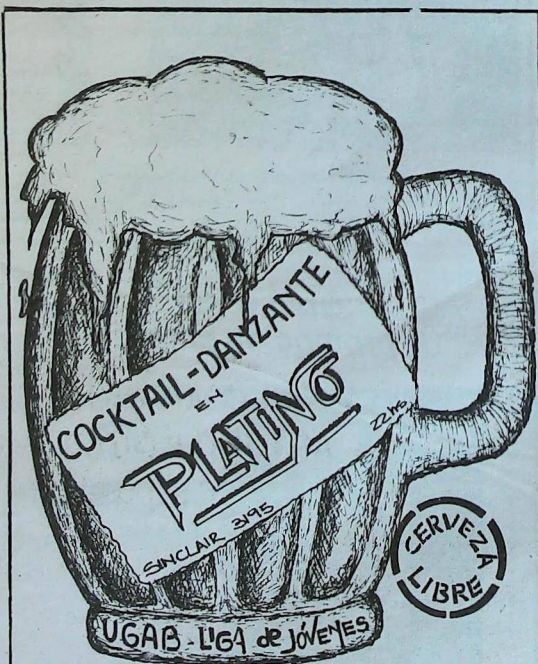
En el convencimiento de la favorable acogida de este pedido, lo saludan con toda consideración

Esc. Gregorio Hainabedian
Presidente de la Asamblea

Dr. Yeprad Bayramian
Presidente de la Mesa Ejecutiva

INSTITUCIONES QUE INTEGRAN LA ASAMBLEA:

Asociación Cultural Tekeyan; Asociación Misionera Armenia de la Argentina; Comité Argentino-Armenio de la Unión Cívica Radical; Comunidad Católica Armenia de la Argentina; Congregación Evangélica Armenia Consejo Profesional Argentino-Armenio; Escuela e Iglesia Armenia de Vicente López; Unión Compañerista Armenios de Aintab; Unión Compañerista Armenia de Marash; Unión Cultural Armenia; Unión Cultural Sharyum; Unión General Armenia de Beneficencia; Unión Residentes Armenios de Hadjin; Unión de padres del Colegio Mekhitarista; Periódicos Sardarabad, Sharyum y Seván.

30 DE ABRIL

CAMISAS
génesis
Línea Internacional

■ CAMISAS Leñadoras
■ CAMPERAS Leñadoras (c/corderito)

Impactante colección Otoño-Invierno

Avda. del Trabajo 2087/9 Cap. Fed. Tel. 631-3660

Alentos a la circunstancia mencionada, los armenios orientaron su acción

La Cámara de Diputados reconoció el genocidio

SESIONES EXTRAORDINARIAS

1984

Orden del Día N° 709

COMISION DE RELACIONES EXTERIORES Y CULTO

Impreso el día 11 de marzo de 1985
Término del artículo 95: 20 de marzo de 1985

SUMARIO: Genocidio cometido contra el pueblo armenio. Instrumentación e intensificación de medidas ante la Organización de las Naciones Unidas para el reconocimiento internacional. Storani y Becerra. (4.026-D-1984).

Dictamen de la Comisión

Honorable Cámara:

La Comisión de Relaciones Exteriores y Culto ha considerado el proyecto de declaración de los señores diputados Storani y Becerra por el que se solicita al Poder Ejecutivo que instrumente e intensifique ante la Organización de las Naciones Unidas las medidas para obtener el reconocimiento internacional del genocidio cometido contra el pueblo armenio; y, por las razones expuestas en el Informe que se acompaña y las que dará el miembro informante, aconseja su aprobación.

Sala de la Comisión
6 de marzo de 1985

Federico T.M. Storani, Carlos A. Becerra, Ricardo A. Alagia, Ricardo A. Berri, José Bielicki, Ricardo Daud, Lily M. D. de la Vega de Malvasio, Julio J. O. Ginzo, Horacio H. Huarte, Alberto R. Maglietti, Raúl O. Rabanaque, Guillermo C. Sarquis, Guillermo E. Tello Rosas.

Miembros de la Asamblea Interinstitucional Armenia con el diputado Federico Storani.

Proyecto de Declaración

La Cámara de Diputados de la Nación declara:

Que veía con agrado que el Poder Ejecutivo —a través del Ministerio de Relaciones Exteriores y Culto— instrumente e intensifique las medidas pertinentes ante la Organización de las Naciones Unidas para la obtención del reconocimiento internacional del genocidio cometido contra el pueblo armenio.

Carlos Armando Becerra

Federico T. M. Storani

Informe

Honorable Cámara:

La Comisión de Relaciones Exteriores y Culto, al considerar el proyecto de declaración de los señores diputados Storani y Becerra, referente al reconocimiento internacional del genocidio cometido contra el pueblo armenio, cree innecesario abundar en más detalles que los expuestos en los fundamentos, por lo que los hace suyos y así lo expresa.

Federico T. M. Storani

Fundamentos

Señor Presidente:

El 24 de abril de 1915 comenzaba a perpetrarse una de las masacres más horrendas que la humanidad ha conocido en lo que va de este siglo. Un millón y medio de armenios serían brutalmente eliminados con el objetivo claro y declarado de borrar de la faz de la tierra a esta laboriosa nación, democrática y cinco veces milenaria.

Nuestro presidente Hipólito Yrigoyen, en el decreto que lleva su firma del 20 de mayo de 1920, al reconocer a la República Armenia, señala en sus fundamentos como un hecho destacado la profunda convicción democrática de este valeroso pueblo. Con posterioridad, el presidente Juan Domingo Perón, en 1946, reconoció la conformación interestatal donde está inserta la República Armenia.

La Resolución 96 (I) del 11 de diciembre de 1946 de la Asamblea General de la Organización de las Naciones Unidas declara que el genocidio es un delito de derecho internacional contrario al espíritu y a los fines de las Naciones Unidas y que el mundo civilizado condena.

En 1948 se presenta ante los Estados miembros de la O.N.U. un proyecto de Convención para la Prevención y la Sanción del Delito de Genocidio. Esta Convención entró en vigor el 12 de enero de 1951 y nuestro país depositó su instrumento de ratificación el 31 de octubre de 1963, siendo en ese entonces el Doctor Arturo Illia Presidente de la Nación.

Entre los antecedentes a la Resolución 96 (I) de la Asamblea General de la O.N.U. y a la Convención de 1948, encontramos los principios del Estatuto Militar de Nuremberg y la secuela honda y dolorosa que sobre la humanidad hablan dejado los crímenes cometidos por las hordas hitlerianas.

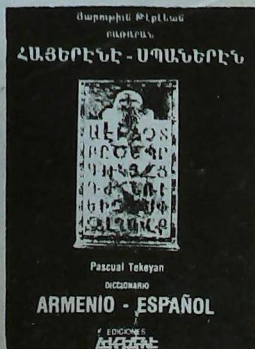
Por estas y otras razones, pero fundamentalmente por motivos de orden estrictamente humanitarios, es que consideramos necesario que la República Argentina reconozca ante las Naciones Unidas y los organismos correspondientes que de ella dependen el atroz genocidio del que fuera víctima el pueblo armenio en 1915.

Nuestro país es respetuoso del derecho sagrado de los pueblos a la existencia y a la vida. Por esta razón es que en nuestro suelo viven numerosos ciudadanos armenios y otros hijos y nietos de aquellos que perdieron su vida en los sucesos de 1915. La Nación Argentina, fiel a sus tradiciones democráticas y a su defensa ineludible de los derechos más elementales del ser humano, ha brindado generosa acogida a aquellas personas que huyeron de las guerras o las persecuciones buscando nuevos horizontes de paz y de progreso.

Queremos destacar en esta declaración que no nos anima ningún sentimiento de venganza o de revancha contra nadie en particular, simplemente consideramos que hechos de esta naturaleza deben ser denunciados para ser evitados en el futuro y que el reconocimiento del genocidio de 1915 contribuirá a hacer justicia y a cerrar una herida vergonzosa para la especie humana en este siglo XX del progreso, la democracia y el respeto a la integridad de los pueblos y las naciones.

Federico T. M. Storani

¡Gran venta
de promoción escolar!

**Diccionario
Armenio-
Castellano**
de Monseñor Dr.
Pascual Tekeyan
\$ a 8.500

**Diccionario
Castellano-
Armenio**
\$ a 6.000

Un saludo cordial a la comunidad
armenia y en especial a la Asamblea
Interinstitucional Armenia (A.I.A.)
propulsora de la iniciativa del proyecto
de declaración adoptado en el día
de la fecha

Federico T. M. Storani

Opiniones sobre el genocidio:

A 70 AÑOS DEL GENOCIDIO ARMENIO Otros gritos del silencio

El próximo 24 de abril se cumplirán siete décadas de uno de los acontecimientos más oscuramente encubiertos en la historia de este siglo: el exterminio de un millón y medio de armenios

Nuestra fuerza debe re-
... en la rapidez y la bruta-
... He dado órdenes a
... especiales de la
... para trasladarse al
... polaco y matar sin
... a hombres, mujeres
... Después de todo
... recuerda hoy el ex-
... de los armenios?

Hitler -22 de agosto
de 1939, en un discurso a
... jefes militares del Ter-
... Reich reunidos en el
... (Versaizberg).
El 24 de abril de 1915 el
gobierno de Constanti-
noplá puso en marcha un
plan para eliminar definiti-
vamente a la población ar-
menia del territorio otoma-
no. Ese día fueron arresta-
dos y luego asesinados
seiscientos miembros de la
élite cultural cristiana en la
capital. Las acciones que
siguieron a esa primera re-
dadada demostraron hasta
qué punto el proyecto de
exterminio había sido
cuidadosamente prepara-
do. En operaciones si-
multáneas lanzadas sobre
todas las poblaciones ar-
menias, los gendarmes tur-
cos tomaron prisioneros a
los hombres de quince a
setenta años y los entrega-
ron a bandas de forajidos
que los sometieron a
seguello. Los niños, an-
glianos y mujeres que
habían quedado en las
ciudades y aldeas reci-
bieron la orden de abando-
nar Turquía en un plazo de
diez días. El hambre y las
penurias del éxodo hi-
cieron el resto. En 1918, el
plan probaba su atroz efica-
cia: un millón y medio de
armenios habían sido elimi-
nados y quedaba estableci-
do —merced al silencio
cómplice de las potencias
occidentales— el ejemplo
que habría de inspirar a
Adolf Hitler dos décadas
después.

Los armenios habían
vuelto a encontrarse, así,
con el destino de devasta-
ción y muerte que les de-
paró, durante siglos, su sin-
gular posición en Asia Me-
nor: un pueblo férreamente
apegado al cristianismo en
medio de un imperio islámi-

co, una cultura más próxi-
ma a la europea que a la de
sus vecinos orientales, una
lengua nacida de la
confluencia del griego y el
persa y, sobre todo, una in-
domable voluntad de inde-
pendencia.

Las matanzas que se ini-
ciaron en la primavera de
1915 no carecieron, por
otra parte, de antecedentes
cercanos y reveladores. El
tratado de San Stéfano, fir-
mado el 3 de marzo de 1878
entre Rusia y Turquía, con-
cedía a los armenios una
relativa paz. Pero el gobier-
no británico de Benjamín
Disraeli —interesado en-
tonces en proteger a Tur-
quía, que garantizaba el pa-
so de las flotas inglesas ha-
cia Oriente— logró per-
suadir a Rusia de que resti-
tuyera una gran parte de los
territorios armenios al
sultán y cobró a éste un al-
to precio por sus servicios
diplomáticos: la isla de
Chipre.

Tras la firma del nuevo
tratado de Berlín, el 13 de
julio de ese mismo año, el
gobierno turco inició en las
provincias bajo su dominio,
una acción destinada a
aplicar la *solución final* a la
cuestión armenia. Más de
100.000 nómades kurdos
fueron enviados a las re-
giones de Mush, Van y Er-
zerum, donde —provistos
de armas e impunidad— se
lanzaron al saqueo de las
aterrorizadas poblaciones.
El sultán Abdul Hamid pro-
cedió a aislar a las provin-
cias armenias del resto del
mundo para evitar que los
testimonios de la masacre
en ciernes llegaran a las ca-
pitales de las potencias
europeas aliadas y difun-
dió, al mismo tiempo, el ru-
mor de que una conspira-
ción cristiana amenazaba
el Islam. Soldados y bandi-
dos se dedicaron, entre
1894 y 1896, a disponer
libremente de las vidas y
bienes de los armenios. En
esos dos años, Turquía
logró desembarazarse de
400.000 indeseables:
100.000 fueron asesinados
por las hordas, 50.000 mu-
rieron de hambre y frío y los

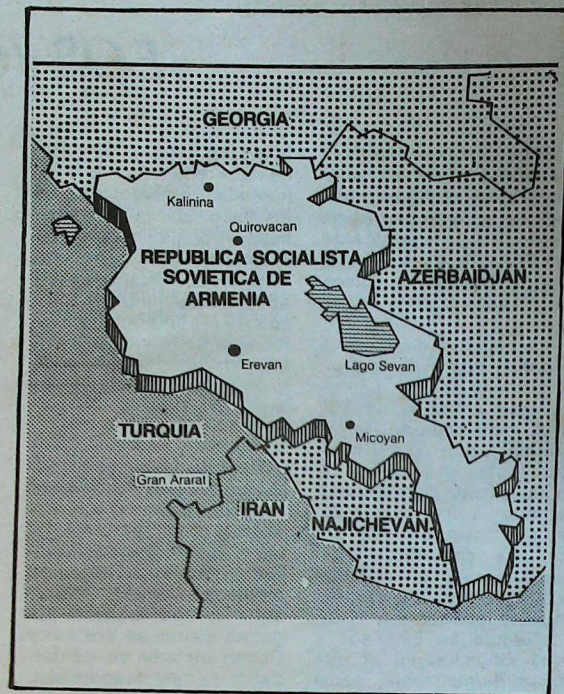
otros huyeron hacia un des-
tino incierto.

La reacción europea a la
masacre fue descripta por
el socialista francés Jean
Jaurés en 1896: "El sultán
ha pensado, con razón, que
para lograr su designio no
tenía más que colocar a
Europa ante el hecho con-
sumado, ante las matanzas
realizadas. Mientras los
embajadores lo molesta-
ban con ridículas exhorta-
ciones a la filantropía, él re-
mataba el exterminio a
cuchillada seca, para de-
sembarazarse de la cues-
tión armenia y para liberar-
se, también de la hipócrita
importunidad de una Euro-
pa quejumbrosa y cómpli-
ce".

La revolución liberal que
los Jóvenes Turcos, que pu-
so fin al reinado de Abdul
Hamid, representó apenas
una breve esperanza para
los armenios. La política de
asimilación cultural y reli-
giosa se intensificó en los
territorios otomanos. La
guerra de 1914, que colocó
nuevamente a Turquía y
Rusia en bandos opuestos,
agregó el ingrediente final
para reeditar la tragedia. El
gobierno de Constanti-
noplá instó a los dirigentes
de la comunidad armenia a
organizar una sublevación
en las provincias controla-
das por Rusia, a cambio de
una prometida autonomía.
El partido nacionalista ar-
menio Dashnak rechazó la
propuesta y en Rusia se
formó una legión de volun-
tarios armenios dispuestos
a combatir por el único país
que les ofrecía alguna ga-
rantía de supervivencia.

La represalia de Turquía
llegó —más implacable y fe-
roz que nunca— pocos me-
ses después. Tres cuartas
partes de los dos millones
de armenios que vivían en
el país fueron aniquilados.

Después de la revolución
bolchevique y del tratado
de Brest Litovsk, Armenia
conoció una efímera y pre-
caria existencia indepen-
diente. Reducido su terri-
torio a los alrededores de la
capital —Ereván— y del la-
go Seván, poblada por mi-

les de mendigos y mutila-
dos de guerra, privada
del acceso al mar y hostiga-
da por sus vecinos, la na-
ción no podía sobrevivir,
aunque realizó heroicos es-
fuerzos para lograrlo. A pe-
sar de que el tratado de paz
de Sevres, del 10 de agosto
de 1920, reconocía a Arme-
nia como un Estado inde-
pendiente bajo la protec-
ción de la Sociedad de las
Naciones, en diciembre de
ese mismo año, tras sopor-
tar nuevas agresiones tur-
cas (esta vez bajo la direc-
ción del nuevo líder, el ge-
neral Mustafá Kemal), el
país ingresó a la Unión de

Repúblicas Socialistas So-
viéticas.

Ya para entonces, casi la
mitad de la población arme-
nia había emprendido el ca-
mino de la diáspora con el
recuerdo de un sobrecoge-
dor martirio y a la aspira-
ción —aún incumplida—
de que el genocidio de 1915
sea finalmente reconocido
por la comunidad interna-
cional que hace setenta
años lo contempló en silen-
cio.

DOLORES VALLE

"El periodista"
19 de abril de 1985

El Instituto Marie Manoogian pone a vuestro conoci-
miento que comenzarán a dictarse los cursos especiales
de Computación, Inglés funcional, y Dactilografía según
los siguientes horarios:

Computación

se inician el 30 de abril

Martes y jueves de 19.00 a 21.00 hs.

PROF. Ing. electrónico Jorge Gurlekian

Dactilografía

comienza el 2 de mayo

Miércoles y jueves de 19.00 a 21.00 hs.

Prof. Claudia Grosso

Inglés funcional

comienza el 3 de mayo

Miérc. y viernes de 19.00 a 21.00 hs.

Dr. Rupen Rupenian
Dr. Abraham Aharonian
Contadores Públicos.

PROBING

LOS JOVENES TURCOS

POR OSCAR LANDI

Subordinada a Alemania y Austria desde el año anterior (y luego de algunos tanteos de acuerdo con Rusia realizados secretamente por Enver Bajá y que fracasaron), Turquía se incorporó activamente a la guerra.

La negativa de Rusia a tenderle una mano era un signo más de que, permanciese activa o neutral, sería fácil botín de las potencias que resultasen triunfantes en el campo de batalla: había sido llevada a término la distribución del mundo entero entre las potencias capitalistas desarrolladas y en adelante sólo podían efectuarse nuevos repartos.

Turquía se inclinaba a una situación en la que hasta formalmente, pedía su independencia y la guerra tendía a acelerar este proceso.

En ella, forzados por la situación, pero también alentados por sus fantásticas ambiciones, los Jóvenes Turcos apostarían al todo o nada. Enmarcados en la alianza con Alemania, tenían la perspectiva, no sólo de mantener su existencia territorial, sino, además, de salir triunfantes, poder recibir algo de reparto, y con ello reconquistar, quizá parcialmente, su antiguo esplendor. Su nacionalismo, maltrecho por las sucesivas derrotas que les habían infligido, se trocaba en ilusorios planes de conquistas.

Francia e Inglaterra se afanaron, con todos los recursos posibles, en disuadir a Turquía de intervenir en la guerra. Francia temía por la suerte de sus capitales invertidos; por otra parte, de producirse un desmembramiento de Turquía, quedaría en una situación desventajosa respecto de Inglaterra y Rusia, en cuanto a la distribución de las conquistas.

Para Inglaterra, las ventajas que le acarrearía la repartición de Turquía no compensaban los múltiples

peligros y dificultades que resultarían de la inmediata intervención de los turcos del lado de Alemania. Por ello, el gobierno británico, hasta la misma víspera del comienzo de las operaciones militares en la zona, recomendó a su representante en Constantinopla que hiciese cualquier concesión, con tal de evitar una ruptura con Turquía.

Durante la segunda mitad de agosto y en todo el mes de setiembre y el comienzo de octubre, Alemania y Austria enviaron ininterrumpidamente equipos militares a Turquía. El 10 de agosto, los barcos de guerra alemanes Breslau y Geben anclaron en los Dardanelos, modificando radicalmente la relación de las fuerzas navales en el Mar Negro a su favor, y acelerando aún más la entrada de Turquía en la contienda.

Esta situación, facilitada por los errores de la marina francesa, iba a obstaculizar, durante toda la guerra, las operaciones de la flota rusa en el Mar Negro.

El 29 de octubre de 1914, Turquía consideró últimos sus preparativos; dos torpederos turcos penetraron en la Bahía de Odesa y hundieron a una cañonera rusa.

Al día siguiente, las potencias de la Entente rompieron sus relaciones diplomáticas con Turquía.

La suerte de Turquía estaba echada. A partir de entonces se desarrollan sin tregua entre los aliados de la Entente, intensas tratativas secretas acerca de Turquía. A pesar de las pérdidas sufridas en los últimos años, ésta conservaba aún un gran valor: poseía el Medio Oriente otomano, incluidos los estratégicos estrechos, las posiciones alrededor del canal de Suez, el Golfo Pérsico y, finalmente, la riquísima zona petrolera de Mosul en la Mesopotamia.

TURQUÍA Y LOS INTERESES IMPERIALISTAS:

Turquía se ofrecía abiertamente al reparto colonial. Pese a las infundadas expectativas de los Jóvenes Turcos, su suerte estaba echada de antemano. En caso de triunfo de la Entente, se abrían para Rusia e Inglaterra perspectivas sumamente favorables: el reparto de Turquía asiática y la expulsión de los turcos de la península balcánica.

Cuando al comienzo del tercer mes de operaciones militares contra Turquía, las tropas rusas le infligieron una seria derrota en Sancamysch, los proyectos anexionistas comenzaron a adquirir gran vigencia.

Pero, durante la primera etapa de 1915, permaneciendo estático el frente occidental, le tocaría al ejército ruso soportar la lucha en la zona oriental, en las condiciones más difíciles contra Alemania, Austria y Turquía.

Un intento de los aliados, en febrero y marzo, de ocupar Constantinopla, fracasó. En ciertas circunstancias no querían ni podían pasar a una ofensiva de cierta intensidad, y el comando alemán vio facilitada la tarea de preparar una vasta operación que debía, según sus cálculos, poner a Rusia fuera de combate y dejar libre el frente oriental de batalla.

Estas halagadoras perspectivas permitieron mostrar sin tapujos qué sería de Turquía, de concretarse la segunda posibilidad que barajamos: el triunfo de Alemania en la Gran Guerra.

Para mostrar esta perspectiva, nada más elocuente que cederle la palabra a los alemanes mismos. Herr Trampe, en su libro *La lucha por los Dardanelos*, editado en Stuttgart en 1915, preveía: "Cuando Inglaterra la intrusa de Europa, que ha quedado muy retrasada respecto de

Alemania en poder nacional, talento individual y fortaleza política pierda la India, su poderío mundial quedará quebrantado. La antigua ruta del mundo es la que conduce de Europa a la India, la ruta seguida por Alejandro, la ruta que lleva desde el Danubio vía Constantinopla, hasta el valle de Eufrates, y por el norte de Persia, Herat y Kabul hasta el Ganges. Cada metro que se tiende del ferrocarril de Bagdad, lleva a su propietario más cerca de la India.

Lo que Alejandro realizó y Napoleón, indudablemente, planeó, puede ser logrado siguiendo por tercera vez sus huellas".

La cuestión armenia:

En aquellos años, el gobierno de Turquía, al mismo tiempo que intervenía en la guerra, proyectaba el exterminio del pueblo armenio.

Ya en 1914, en todos los distritos armenios se había realizado una intensa movilización, quedando en sus lugares de residencia sólo las mujeres, los niños y los hombres ancianos. Pero después de la derrota de Sarakamysch, en los primeros días de enero de 1915, se presentaba el peligro de extensión de la guerra cerca de sus fronteras. En ese momento, los Jóvenes Turcos decidieron llevar adelante su impresionante plan de exterminio: de ser posible, se tenía que liquidar a todos los armenios, del primero al último.

En una noche de febrero de 1915, oficiales y suboficiales de ejército se diseminaron por las zonas armenias. Una vez allí, despertaron a toda la población exigiéndole la entrega de las armas -que poseyeran, y a medida que esto se efectuaba, se iba matando a la familia entera.

En esta redada quedaban, sin embargo, regiones habitadas por armenios que no fueron afectadas de manera tan brutal. Pero el 20 de abril del mismo año, y

sin el menor hecho que lo justificase, el gobernador Dgvet-Bajá dio la señal de muerte para las ciudades de Van y Zeitún.

Comenzaba así toda una etapa de acciones ininterrumpidas contra los armenios. En el verano de 1915, de improviso, todos los armenios movilizados que se hallaban en las líneas de avanzada de las fortificaciones de las trincheras, fueron llevados en masa a la retaguardia y allí fusilados.

Pero, el punto culminante de este proceso se dio en los distritos y ciudades de Bitlis, Musch y Sassun, las que se hallaban bajo el control militar. En esta zona, batallones kurdos procedieron al total exterminio de la población. En algunos lugares, las mujeres y los niños recibieron un trato especial, luego de matar a todos los hombres. Se les ordenaba que se preparasen para partir. A las mujeres se les anunciaba que podían evitar su deportación, siempre y cuando se convirtieran de inmediato a la religión mahometana y se casasen con un mahometano o ingresasen en algún harén. Si el matrimonio no se concretaba, la conversión religiosa no era suficiente para librarlas de la deportación.

El balance numérico de estas acciones no puede ser más expresivo que la intensidad que alcanzaron. Puede calcularse que los turcos, comandados por los Jóvenes Turcos, exterminaron más de un millón de armenios.

La población armenia de tentaba (en sus núcleos económicamente más desarrollados), la mayor parte de los capitales autóctonos del Imperio. Su exterminio vino entonces a debilitar aún más el sistema monetario y financiero nacional turco, lo cual facilitó la penetración de capitales monopolistas, fundamentalmente franceses, y parcialmente ingleses, que gana-

(continúa en la pág. 53)

VICENSU KERESTEGIAN

ALFOMBRAS

SECCION TALLER

Lavado manual con abrillantamiento natural

SECADO SOLAR

COMPRA-VENTA-CANJE

DEPOSITO-ANTIPILOLLA y FUMIGACION RESTAURACION A NUEVO

Desde 1918

AV. JUAN B. JUSTO 6276. Cap. Fed.

T.E.: 69-9531

RIGAR'S

Camisería exclusiva

CASA Rivera

CORALLO, CUFARO Y CIA.

Remises

Sepelios

Traslados

Jubilados, pensionados, cónyuges y filiales. sin cargo

Av. Córdoba 4902

T.E.: 773-2800/772-3288

Su café molido al gusto oriental

"Gran Visir"

Boedo 510 Tel. 97-4763

...iones sobre el genocidio:

LOS JOVENES TURCOS

POR OSCAR LANDI

Desde ya que una de las cláusulas del armisticio obligaba a Turquía a romper relaciones con Alemania.

Los restos del aniquilado ejército se retiraron hacia Anatolia, donde posteriormente se reagrupará bajo el mando del que sería reconocido como el gran caudillo nacional del pueblo turco: Kemal Atatürk.

El término del reparto del Imperio:

Durante la guerra, se desarrollaba en la trastienda una sorda lucha de los aliados entre sí, por el destino que iban a tener las tierras conquistadas. Las alternativas de la misma, más allá de sus contingencias anecdóticas, muestran el sentido del engaño con que el capital monopolista utilizó a los pueblos tras ideales nacionales o de libertad con los que simplemente enmascaraba sus verdaderos intereses.

Inglaterra y Francia se vieron obligadas en su momento a aceptar que Constantinopla con los estrechos, como así también Armenia y algunas zonas de Anatolia, fueran ocupadas por la Rusia zarista.

Cuando el gobierno bolchevique retiró a Rusia de la guerra, la Entente se debilitó, pero a la hora del reparto de las conquistas, éste fue un factor favorable para las potencias victoriosas. Pero aún así, la difícil cuestión de Turquía seguía sin solución. Sus pretendientes eran cuatro: Inglaterra, Francia, Italia y Grecia.

Para poner a buen recaudo todas sus adquisiciones contra una posible acción turca, aprobaban que la parte occidental del Asia Menor fuera ocupada por los griegos e italianos, los cuales desempeñarían el papel de muro de contención de los turcos.

En cuanto a los franceses, querían obtener, pese a la oposición de Inglaterra, los territorios de Siria. Y estaban interesados en que Turquía no quedase reducida a un pedazo de tierra, en función de la defensa de los capitales franceses, que ocupaban el 60% de todo el capital extranjero invertido en Turquía. Por lo cual no miraban con buenos ojos los intentos de los italianos y los griegos.

Ante este cuadro, los turcos que se habían refugiado en la zona de Anatolia no podían, por el momento, pensar en ningún tipo de resistencia seria.

Turquía, según el Tratado de Sevres:

En esta situación, el 10 de agosto de 1920, obedeciendo a una perentoria invitación de los vencedores, los representantes turcos firmaron el tratado de paz, a pocos kilómetros de París, en la ciudad de Sevres.

En él se formalizaban todas las conquistas: Arabia, Mesopotamia y Palestina quedaron para los ingleses o en manos de sus vasallos locales; los británicos se reservaron también los territorios del noroeste de la Mesopotamia, caracterizados por poseer una de las reservas petroleras más importantes.

Siria fue asignada a los franceses; Esmirna y la región adyacente a los griegos, y una parte del litoral del Asia Menor a los italianos.

Constantinopla quedó nominalmente en poder de los turcos; los estrechos fueron ocupados por la flota británica, que respaldaba a la guarnición inglesa que mandaba efectivamente en la Capital.

En un artículo confeccionado especialmente, se declaraba abierta la navegación en los estrechos a toda nave mercante o de guerra, lo cual, traducido a su real significado, quería decir que Inglaterra tendría el dominio absoluto no sólo de los estrechos, sino también del Mar Negro.

Tales eran las cláusulas principales de Sevres. Su redacción se caracterizaba por una deliberada oscuridad en sus puntos esenciales. Las fronteras no se trazaban con exactitud y la cuestión de la protección de las minorías nacionales quedaba sólo en enunciados.

Evidentemente, se dejaban las puertas abiertas a nuevos cambios en la distribución, sujetos a futuras acciones de las potencias; lo que marcaba, a la vez, que sus contradicciones las empujaban hacia el reparto total del territorio turco.

De siete a ocho millones de habitantes y un pobrísimos territorio montañoso de 174.000 kilómetros cuadrados: he aquí lo que quedaría de Turquía luego de Sevres.

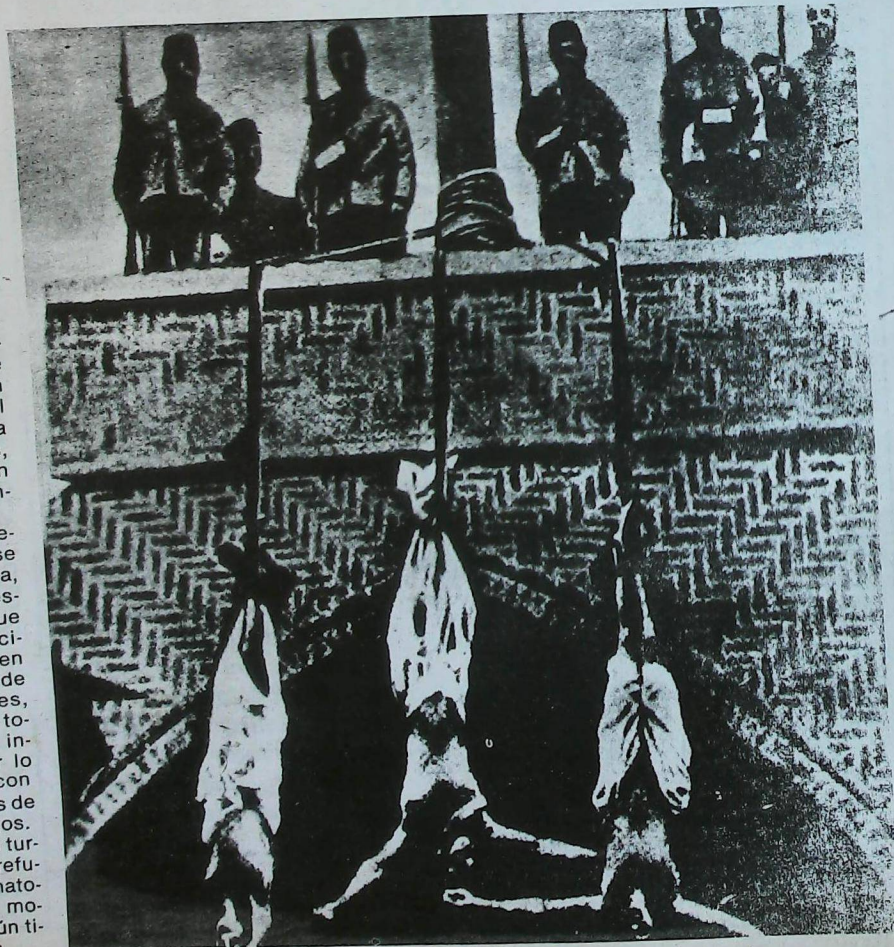
El nuevo poder soviético y la cuestión turca:

La caída del gobierno de los zares, y, más acentuadamente, la toma del poder por los bolcheviques, fueron hechos que atemperaron la acción imperialista sobre Turquía, ya que significaron la retirada de Rusia del reparto colonial.

La aparición de este nuevo factor en la política internacional, que tantas y tan variadas consecuencias iría a tener sobre la misma, en ese momento ya tuvo el significado concreto de que Rusia renunció a todos los tratados secretos que el gobierno zarista había firmado con sus aliados de la Entente sobre el reparto del Imperio Otomano.

Pero, la posición del nuevo gobierno soviético sobre el colonialismo y el imperialismo, contenía también principios activos, lo cual significaría más adelante una apoyatura objetiva para la política nacionalista más radicalizada que llevaría Kemal Atatürk para Turquía.

"Historia temática del siglo XX"
C.E.D.A.L., 1975

Opiniones sobre el genocidio:

HACE DIEZ AÑOS:

Culminando una larga cadena de persecuciones del Imperio Otomano

Hace sesenta años se desencadenó el genocidio armenio

Hoy se cumplen sesenta años de la orden de deportación de toda la población armenia a Siria y Mesopotamia, impartida por el Imperio Otomano, y de la consiguiente matanza de alrededor de un millón de personas. La palabra **genocidio** aún no habla pasado a ser un vocablo usual en el Derecho Internacional y Adolfo Hitler era aún un desconocido, pero la nación armenia ya sufría su realidad en carne propia.

Las duras condiciones de la marcha, por sí solas, provocaron la muerte de incontables personas, pero a ello se agregaron numerosos casos de exterminio directo por parte de las fuerzas otomanas.

El pueblo armenio habitaba en las provincias orientales de lo que luego sería Turquía, mucho más de un milenio antes de que los antepasados de los turcos iniciaran su marcha hacia el Oeste. En su extensa y dramática historia de poderosos imperios vecinos, los cuatro siglos anteriores al genocidio de 1915 fueron vividos bajo el dominio otomano, aunque partes menores del territorio y la población armenios fueron arrebatados a la Sublime Puerta por el shah de Persia —que entre 1604 y 1605 transfirió forzosamente a miles de armenios

de Julfa a Isfahan, donde, como en muchas otras partes, se dedicaron exitosamente al comercio—, y por el zar de Rusia, que en las primeras décadas del siglo XIX estableció su dominio en Transcaucasia.

"Bajo los tres regímenes —dice el historiador Arshag O. Sarkissian—, los armenios sufrieron, pero los que vivían bajo los turcos, particularmente el millón, aproximadamente, que habitaba las provincias orientales, sufrió más en vidas humanas, que los armenios que vivían bajo los autócráticos zares o los más laxos shahs". Como súbditos otomanos, no podían tener armas, lo que agregaba a la persecución oficial la de sus vecinos turcos, y su testimonio no era admitido en los tribunales, por causa de su religión.

Numerosos viajeros pintaban a los armenios como **"de tipo tímido y sumiso"**. En realidad, permanecieron mucho tiempo ajenos a los levantamientos nacionales dentro del Imperio Otomano. Pero uno de esos mismos viajeros señaló que el diferente carácter de los armenios libres era prueba de que la timidez **"es resultado de la larga represión y del régimen del terror"**.

En efecto, este pueblo, convertido al Cristianismo

hacia el año 300 por obra de San Gregorio El Iluminador, y dotado de una cultura y una literatura nacionales desde poco después, vivió a partir de las últimas décadas del siglo XIX un renacimiento nacional, en los planos cultural y político. Un partido socialista, un partido nacionalista y la cohesión que le daba la religión común, estuvieron en la raíz de una serie de levantamientos que acarrearón las consiguientes represiones y matanzas. La marcha ante el palacio del Sultán, encabezada por el Patriarca armenio, fue la **"primera ocasión, desde la conquista de Constantinopla, en que cristianos han osado oponerse a soldados en Estambul"**.

El aumento de la represión —que en uno solo de los años de la década del 90 llegó a totalizar 80.000 víctimas— generó la intervención de algunos gobiernos occidentales —sobre todo el británico y el francés—, a veces apoyados por Rusia, que no por ello dejaba de oprimir (sobre todo mediante confiscaciones) a sus propios súbditos armenios. El genocidio de 1915 vino, así, a culminar una larga cadena de persecuciones.

Alberto Pérez Pérez
"La Opinión"
24 de abril de 1975

Los genocidios en el siglo XX

POR FERNANDO BRUMANA

El caso armenio

El imperio turco, que durante varios siglos se había mantenido como dueño del mediterráneo oriental, comienza a desmoronarse en el siglo pasado. Rebeliones de todas las nacionalidades oprimidas van empujando cada vez más su territorio. El intento de evitar el desmembramiento del Imperio lleva a los turcos a emprender enormes matanzas: 50.000 griegos en 1922, en Chios, 11.000 árabes en Siria y Líbano, 15.000 búlgaros en 1876, 8.000 yezidis en 1982, 55.000 cretenses en 1896, 55.000 sirios en 1895.

La independencia de los estados balcánicos y la presión expansionista de las potencias europeas, llevan a que las autoridades turcas modifiquen su estrategia imperial. El imperio hacia el Oeste ya no es posible, surge entonces el ideal panturánico, el sueño de un imperio del Este, que llegue hasta Siberia. Uno de los ideólogos panturánicos, Blanco Villalta, dice que **"los diferentes dialectos turcos se hablan con reducidas soluciones de continuidad en una extensa región que toca el grado 21 de longitud de Macedonia y 160 en Siberia"**. Los armenios constituían una de esas **"reducidas soluciones de continuidad"**, una de esas vallas a la realización del imperio transturánico.

La situación geográfica de Turquía le impedía el destino independiente de las otras nacionalidades dominadas por el Diván y la llevaría al exterminio.

En 1895-96, se había realizado la primera gran masacre, que había dejado un saldo de cerca de 300.000 muertos; en 1909, la matanza se había repetido, pero sólo alcanzó a 30.000. Es en 1915, cuando se da la solución final al problema armenio. Vale la pena transcribir el telegrama del ministro del interior Talaat Pacha, que daba la orden

de exterminio: **"Todos los derechos de los armenios de vivir y trabajar en suelo turco han sido completamente cancelados. Con respecto a esto, el gobierno no toma toda la responsabilidad y ordena no hacer excepciones de ninguna especie, incluyendo a las criaturas recién nacidas (...). Haciendo caso omiso a sus protestas, sírvanse evacuarlos, ya sean mujeres o niños e incluyendo a los incapacitados físicos; y no dejen al pueblo turco protegerlos, ya que debido a su ignorancia, atribuye mayor importancia a los valores materiales que a los sentimientos patrióticos (...).**

En lugar de tomar medidas indirectas de exterminio, usuales en otros países, tales como severidad (en las deportaciones, miseria), podrán ser tomadas medidas directas sin mayores miramientos."

Así, un par de millones de armenios fueron expulsados al desierto. Algunos murieron de hambre, de enfermedades, otros murieron a bala, a fuego, a cuchillo, a horca. De 2.100.000 armenios que habitaban el Imperio Otomano, quedaron solamente 300.000. La mayoría de los sobrevivientes fueron niños, que separados de sus familias, se los educó como turcos, y mujeres que se hizo entrar en harenes.

Pero aun estos sobrevivientes tuvieron otra ración de sangre; luego del ascenso de Kemal Atatürk, a raíz de la derrota de la República de Armenia (creada con territorios rusos y turcos, luego de la Primera Guerra Mundial), se asesinó a otros 100.000 armenios.

Tampoco estas matanzas estaban ahora aisladas en el mismo período, los turcos liquidan a medio millón de griegos y 600.000 kurdos, aparte de camiserías menores contra los árabes.

FERNANDO BRUMANA

La Asamblea Interinstitucional Armenia comunica el lanzamiento de la estampilla sin valor postal, conmemorativa del 70° aniversario del Primer Genocidio del Siglo XX, perpetrado por el estado turco, del que fue víctima el pueblo armenio.

ASAMBLEA INTERINSTITUCIONAL ARMENIA

BUENOS AIRES, ARGENTINA

70 ANIVERSARIO 1915 - 1985

CONDENA EL
1° Genocidio del Siglo XX
1° Genocidio del Siglo XX
First 20th Century Genocide
Primer Genocidio del 20° siglo
20th Century Genocide

MONUMENTO A LOS MARTIRES EN ARMENIA

ASAMBLEA INTERINSTITUCIONAL ARMENIA

BUENOS AIRES, ARGENTINA

70 ANIVERSARIO 1915 - 1985

CONDENA EL
1° Genocidio del Siglo XX
1° Genocidio del Siglo XX
First 20th Century Genocide
Primer Genocidio del 20° siglo
20th Century Genocide

MONUMENTO A LOS MARTIRES EN ARMENIA

ASAMBLEA INTERINSTITUCIONAL ARMENIA

BUENOS AIRES, ARGENTINA

70 ANIVERSARIO 1915 - 1985

CONDENA EL
1° Genocidio del Siglo XX
1° Genocidio del Siglo XX
First 20th Century Genocide
Primer Genocidio del 20° siglo
20th Century Genocide

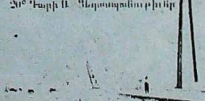
MONUMENTO A LOS MARTIRES EN ARMENIA

ASAMBLEA INTERINSTITUCIONAL ARMENIA

BUENOS AIRES, ARGENTINA

70 ANIVERSARIO 1915 - 1985

CONDENA EL
1° Genocidio del Siglo XX
1° Genocidio del Siglo XX
First 20th Century Genocide
Primer Genocidio del 20° siglo
20th Century Genocide

MONUMENTO A LOS MARTIRES EN ARMENIA

La emisión de este sello tiene por objeto la difusión del referido tema, tendiente a lograr el reconocimiento del genocidio en el orden nacional e internacional.

Invitamos a los integrantes de la comunidad armenia de la República Argentina, al comercio, industrias, instituciones, etc., a utilizar este sello postal en toda la correspondencia que emitan dentro y fuera del país.

DR. SARKIS BALASSANIAN

Jefe División Cardiología Hospital I. Pirovano

DR. JORGE LUIS BALASSANIAN

Médico Unidad Coronaria Hospital I. Pirovano

(Electrocardiograma - Ergometría - Holter - Ecocardiograma)

CALLAO 531 1° C
T.E.: 40-7589URGENCIAS
T.E.: 701-6137

Opiniones sobre el genocidio:

El contexto geopolítico y estratégico del genocidio armenio de 1915

POR EL LIC. ADOLFO KOUTOUDJIAN

I. Introducción:

En este mes de abril de 1985, en que se conmemora el 70º aniversario del primer gran genocidio del siglo XX, cometido por el estado turco sobre la población de la Nación Armenia, sometida entonces a su dominación, pretendemos abordar, sintéticamente, una explicación racional desde el punto de vista geopolítico y estratégico, de las motivaciones que llevaron a la tragedia. Pretendemos demostrar que la mano asesina del Estado turco fue, indirectamente, tolerada por varias potencias con intereses entonces en el área y que poco hicieron por evitar la tragedia.

Desde el punto de vista político, consideramos esencial entender la compleja trama de las relaciones internacionales de entonces y de ahora, con sus explicaciones y pseudo-justificaciones de las atrocidades turcas en Armenia, para poder prever el curso de los acontecimientos. Tenemos la impresión de que si la dirigencia armenia de entonces hubiera tenido una mejor lectura de algunos acontecimientos, podrían haberse evitado, pero si previsto algunos hechos. De ahí, la necesidad de guardar en nuestro corazón los sentimientos de tanto horror, y tratar de repasar la geopolítica previa a 1915, donde ya no había elementos que prefiguraban la tragedia.

II. Factores actuantes en la tragedia:

La lectura racional de las relaciones internacionales obliga a diferenciar los factores desencadenantes de los hechos, en el entendimiento de que los grandes fenómenos históricos nunca son desencadenados por un solo factor sino por un conjunto de ellos, combinados de tal manera que a veces provocan el hecho a través del principio de causalidad y otras veces, los hechos históricos se diluyen antes de nacer.

El arte del político y estadista está en saber leer dichos elementos para poder predecir lo que podría ocurrir. La historia de este siglo demostró posteriormente que al genocidio del pueblo armenio le si-

guieron otros tan bárbaros como aquél: los judíos en la Segunda Guerra Mundial, los indios amazónicos en la década del cincuenta, Indonesios en 1966, biafranos en 1970, los camboyanos a fines de los setenta y muchas otras tragedias menores. De ahí, la importancia crucial de enmarcar el genocidio armenio dentro de los Derechos Humanos básicos de la Humanidad, con su reconocimiento internacional y con digno castigo al Estado y gobiernos culpables. Esto no es sólo una *cuestión armenia* sino una cuestión fundamental en la Sociedad Mundial.

Es en este contexto que consideramos que la Gran Tragedia de 1915 reconoce cuatro factores básicos, sin agotar en estos la totalidad del fenómeno. Estos factores fueron:

1. El racismo
2. La lucha interimperialista europea de entonces.
3. La desintegración del Imperio Otomano.
4. Las geopolíticas actuantes entonces.
5. El ansia de libertad, progreso y cristianismo de la Nación Armenia.

III. El racismo:

No caben dudas de que en el exterminio de un pueblo, sobre otro, ha habido y hay siempre un fuerte basamento racista, por el cual el asesino necesita ver al asesinado no como un igual sino como un inferior, un *subhumano*, un ser que merece la muerte o la esclavitud, si interfiere en sus planes, proyectos o concepción del mundo.

En este sentido, todos los imperios de la Historia siempre justificaron su dominación con supuestos biológicos, raciales o ideológicos. Tal, el caso de la conquista de América, la esclavitud de África y el dominio colonial en Asia. Así es como el racismo, como supuesta *teoría ideológica* coherente, hace su aparición a mediados del siglo XIX. Su fundamento científico es el *darwinismo social*, por el cual en la lucha por la sobrevivencia sólo triunfan los pueblos fuertes sobre los débiles. Esto es así deducido a través de un evolucionismo mecanicista simple, a-científico y justifi-

(continúa en la pág. sig.)

EL MONOLOGO DE SIAMANTO

(Abril de 1915 en Ayash)

(fragmentos)

¿Quién podía concebir esa idea monstruosa de colocar el blanco monte Masis, el Masis immaculado, en este amplio mundo, en ese paraje, donde durante siglos y siglos habrían de ensangrentar sus laderas y su cima también?

¿Quién concibió la idea de crear el infierno en ese sitio del legendario paraíso, bajo el amparo del Monte Ararat en lugar de un territorio, dándonos un antiguo pisoteado camino, en vez de tierra, piedras rocosas, en vez de agua, sangre...?

¿Quién concibió la idea? Aún en los primeros albores de nuestra historia, poner la cabeza de ese antiguo pueblo creador, bajo la espada ensangrentada de un vecino, (la Persia brutal) y con la mano del otro, (con la cruz de Bizancio) exigiendo que vendiera... su alma, si quería... salvar su cuerpo.

Señor, concédeme poder como al profeta Moisés para sacar, llevar a mi raza torturada

de esa Armenia, no, de esa tierra de Muerte, no, de esa tierra de piedras, hacia otra ribera tranquila, (¿hay acaso un lugar parecido?) a mi raza eterna, con nuevo germen, con raíces antiguas, leyendas, cantos y monumentos...

Dale a mi elocuencia su mágica tartamudez y su espada, para hacer brotar agua de la roca, y su cayado, para cruzar el mar Rojo de nuestro destino de lágrimas y de sangre; aunque como el profeta Moisés encuentre la muerte en tierras extrañas antes de llegar a la bendita orilla, al umbral ansiado de su cerrada puerta... Señor, ¿no oyes tú, las noticias rojas de matanzas y sangre...?

Se está acabando, se está perdiendo mi noble germen, la calidad, el género, mi irrepetible raza armenia; siglo XX, y tú, humanidad, que como buena y cuidadosa eres tan concienzuda que guardas y salvas de la muerte aún al lobo gris o a las familias y razas de chacales, a todas las especies de rapiña humana, (desde la serpiente, hasta Caín...)

Hazla entrar a mi raza en ese "libro rojo" pero no, espera, justo era en ese libro- en el libro ensangrentado del genocidio, que ella llegó a su última agonía (de Del-Zor a Constantinopla, y de Van a Pasen...)

Escribe "libro blanco" sobre los millares de crímenes negros, que torturan a los armenios y los aniquilan, y salva, salva este último puñado de germen de mi raza, germen secular, germen glorioso...

Salva, omnipotente, si no quieres que después de un siglo, la lengua de mi raza, y los tesoros inigualables de la cultura armenia sean imposibles de interpretar como los antiguos tesoros de los sumeros y los aztecas...

"Oh, justicia humana déjame que escupa sobre tu frente" ...Que escupa, sí, cuando una pequeña, una talentosa nación que durante siglos ha forjado solamente, ha adorado solamente, lo noble, lo bueno, y eso durante muchos siglos, la están matando y más que todo, más deprimente que todo en este... siglo de esperanza y de luz

la están matando sin castigo, la están asesinando asquerosamente, delante de grandes, grandes soldados, grandes, grandes palabras, y también... de grandes, grandes ojos. Y nadie, y nadie la salva, nadie la ayuda o le tiende su mano; y aunque vosotros, a mí al poeta armenio le ofrecéis coronas de laureles, améis y honréis, pero yo no puedo vivir y cantar en este globo en semejante siglo y en este... mundo...

¡Oh, tú, humana, oh... inhumana, falsa justicia! Yo -Siamanto- más muerto que vivo, amado, yo, poeta armenio, escupo sobre tu frente sucia...

KEVORK EMIN
Traducido por Jorge Sarafian

Cumpla con su deber de armenio

Participe de los actos conmemorativos del 70º aniversario del genocidio armenio

El contexto geopolítico y estratégico del genocidio armenio de 1915

POR EL LIC. ADOLFO KOUTOUDJIAN

Indicador del dominio de las potencias centrales de entonces sobre los pueblos sometidos. De ahí que a partir de la rápida expansión del capital monopolista en la segunda mitad del siglo pasado, se asiste a un reparto y saqueo de todos los rincones del planeta, justificado con una *apoyatura científico-biológica* que pretende encubrir la *expansión imperialista*.

Esto llevó a la explotación, subordinación, discriminación y eliminación de una gran parte de hombres por los detentadores del poder militar y económico. Tal el caso de Inglaterra, Francia, Alemania, Holanda, Italia, EE.UU. y Rusia a fines del siglo cuando ocupan y dominan África, Asia, Oceanía, el Cercano Oriente y América Latina. Es a esta cohorte de *dueños del mundo* a los que pretende sumarse Turquía a principios del siglo actual, de la mano de los Jóvenes Turcos y enmarcado en los esplendores imperiales del viejo Imperio Otomano del siglo XVI y XVII.

Turquía hacia 1800

estratégicas, se asocian potencias de menos desarrollo relativo, como Rusia, Italia, EE.UU., Japón, que pretender alcanzar una ampliación de sus dominios a costa de los más débiles y, muchas veces colisionando entre sí. En esta gigantesca lucha mundial, hay imperios que aceleran su decadencia y van perdiendo posiciones frente a los más fuertes. Tal es el caso de España, China y Turquía. Esta última va perdiendo posiciones en su flanco oeste (los Balcanes) y el Mediterráneo, empujada por la presión de Inglaterra, Italia, Austria y Rusia. Esto hace que el Imperio Otomano empiece a mirar cada vez más hacia el este, dada su escasa posibilidad de sobrevivencia en Europa.

V. Desintegración del Imperio Otomano y los Jóvenes Turcos:

La "Sublime Puerta", a fines del siglo XIX es, decididamente, un estado absolutamente divorciado del desarrollo científico, técnico y económico del resto de Europa. Prácticamente no cuenta con industrias propias, muestra una muy rudimentaria red de transporte que imposibilita mantener articulado un Imperio de cuatro millones de kilómetros cuadrados, que tan solo se mantiene merced al atraso, la miseria de los pueblos sometidos y un régimen de tenor fanático sobre las poblaciones noturcas.

En este marco general, Francia ocupa el Mahgreb (Argelia, Marruecos) nominalmente sometidas a Constantinopla en 1830. Para la misma época, se independiza Grecia con la ayuda de Inglaterra. La presión austriaca y rusa, rivales entre sí, coincide en fomentar la liberación de los países balcánicos. Rusia, en especial, necesita el dominio de los estrechos del Bósforo y los Dardanelos para su anhelante salida al Mediterráneo. La crisis estalla con una guerra ruso-turca donde se imponen los primeros, quienes, en el Tratado de San Estéfano logran:

- Salida libre por los estrechos.
- Kars-Ardahan-Erzurum pasan a territorio ruso.
- seguridades para las poblaciones armenias (no cumplidas).
- reconocimiento

(continúa en la pág. sig.)

ԽՄԲԱԳՐԱԿԱՆ

Եղեռնը եւ

Վերածնունդ

Այս օրերուն, Հայրենիքի թէ սփիւռքի բոլոր գաղութներուն մէջ հայութիւնը միակամ եւ միասնական շարքերով կը նշէ Մեծ Եղեռնի 70-րդ տարեիցը՝ յարգելու համար մեր նահատակներու յիշատակը եւ աշխարհին ցոյց տալու թէ հայ ժողովրդը կ'ապրի եւ կը ստեղծագործէ իր հայրենի հողով եւ մասի եւ աշխարհի տարբեր երկիրներու մէջ:

Այս օրերուն, աւելի քան երբեք մենք կը դառնանք պահանջատէր մեզմէ խլուած իրաւունքներուն եւ հողերուն, որոնք տակաւին կ'անոտան ինքնին հեղինակին՝ բուրբ կառավարութեան եւ ժողովուրդին կողմէ: Աւելին, անոնք իրենց իրական եւ դիւանագիտական բոլոր միջոցներով կ'աշխատեն չեզոքացնել թէ Հայրենիքի պետութեան եւ թէ սփիւռքի կազմակերպութիւններու ջանքերը՝ Մեր ցեղասպանութիւնը միջազգայնացնելու եւ արդարաւորութիւն պահանջելու: Ամէն հայու պարտականութիւնն է քարոզական քաղաքական ձեւերով հակադրելու քրքական սադրանքներուն, ոչ միայն այս օրերուն միայն, այլեւ յարատեւօրէն՝ միշտ քաղաքականացնելով մեր արդար դատը եւ միջոցները հաշտեցնելով օտար պետութիւններու շահերուն:

Այս ուղղութեամբ ճիշտ ճանապարհի մէջ կը գտնուի մեր գաղութի մէջ կազմուած Հայկական Միջմիութեանական Խորհուրդը, որ վեց ամիսներու ընթացքին կարողացաւ իր ներկայացուցիչը՝ յանձնաժողով միջազգային Ֆարաբիութիւններու մասնագէտ Տօթ-Ռօպերթ Մալխասեանի, երկու անգամ ուղարկել ժընեւ Միացեալ Ազգերու Մարդկային իրաւանց Յանձնախումբի ժողովներուն մասնակցելու համար: Մեր արդար դատը միջազգային ժողովներու օրակարգի նիւթ դառնալով սկսած է եւ եթէ զգուշութեամբ չշարժինք եւ կամ ալ արգելենք դնենք կատարուած ջանքերուն առաջ, կրնանք այդ ալ կորսնցնել:

Եղեռնի տարեկիցի օրերուն, որքանով որ մեր պարտականութիւնն է մեր մատաղ սերունդները տեղեկ պահել անցեալի դէպքերուն եւ իրենց մէջ արթնցնել ազգային պահանջատիրական ոգին, նոյնքանով ալ պարտաւորութիւն ունինք երիտասարդութիւնը հպարտացնելու եւ իրաւունքները Հայրենիքի ներկայով, յիշելով եւ փառաբանելով անոր նուաճումներն ու յառաջդիմութիւնները: Հայրենիք մը ունինք այսօր՝ որ իմաստ եւ նշանակութիւն կու տայ Ապրիլ 24-ի մեր բոլոր տեսակի ոգեկոչումներուն: Հայ երիտասարդը պէտք չէ ինքզինքն ընկնուած եւ յուսաւորուած զգայ քաղաքականապէս, որովհետեւ ունի գոյատեւման խաւարի մը, որ այսօրուայ Հայաստանն է եւ անկախաբար այնտեղ տիրող վարչակարգէն, կազմակերպութիւնները պէտք չէ ժխտեն անոր իրականութիւնը եւ չնսնմացնեն անոր հեղինակութիւնը:

Այդ անվտանգ ժողովուրդի ուրախ գաւազներն են որ այսօր կը գտնուին Պոլսէն Այրեւն եւ Արժանքի ժողովուրդին կը քարմնացնեն մեր երաժշտութեամբ եւ պարերով: Արդարեւ Հայաստանի Պետական Անսամբլի ներկայութիւնը մեր մէջ Հայրենի Պետութեան լաւագոյն նուէրն է Արժանքի նահապետներ Եղեռնի այս 70րդ տարեկիցին առթիւ:

Միայն սուգի օր չէ Ապրիլ 24ը, այլեւ վերապրելու եւ վերածնունդի օր՝ յանուն մեր պայծառ ապագային:

HAIG

La tierra se mueve
entre el polvo y el destino;
detrás, el comienzo es el odio,
la derrota, el deshonor.
El camino de lo desconocido
se extiende indefinido.
Entre las grietas de las togas
va la muerte;
entre el abismo de las cejas
una idea.
De pronto, la tierra se abalanza
la piedra vuela
el hierro impulsa desde el cuerpo
la sangre avergonzada.
La idea se agiganta:

vislumbra las torres y los libros
los montes y los ríos
vislumbra lo inevitable de un pueblo
que sólo él engendrará.

Por un momento, el tiempo se suspende.

En la cuerda de un arco
se estira un pensamiento;
luego, un cuerpo se estremece.
La tierra se mueve
entre el polvo y el destino;
detrás, Pel se hunde en su eje,
detrás el comienzo es Haíasdán.

Roberto Malkasian

La A.I.A. responde a las inquietudes de la colectividad

¿Se conoce actualmente, cuál es la posición de EE.UU. con respecto al genocidio y su posición con respecto a Turquía?

No se puede definir exactamente cuál es esa posición. Ellos han tenido una muy buena receptividad respecto del tema. Además, sucedió otra cosa importante: la presencia del vicepresidente George Bush en Ginebra, a comienzos de marzo.

Aprovechando ciertas relaciones con la Embajada y siguiendo instrucciones de la Asamblea Interinstitucional Armenia, se presentó al vicepresidente norteamericano una nota dirigida al gobierno de los EE.UU. y a él personalmente para que transmita al presidente Reagan nuestra preocupación, nuestra inquietud sobre tal o cual tema. Además, se acompañó la nota con antecedentes históricos, relatados en inglés, y una documentación nueva, recientemente salida de los EE.UU. de documentos norteamericanos sobre la cuestión.

Por lo que nos han dicho representantes de la comunidad armenia de los EE.UU., aparentemente durante la campaña electoral de Reagan ha habido un viraje de 180° respecto de la posición que en principio parecería detentar frente a Turquía. Es decir que, en principio parecía que los EE.UU. no querían meterse en el problema armenio, mejor dicho todo lo contrario y aparentemente, los compromisos electorales durante la campaña habían revertido esa posición, para apoyar la causa armenia, en cuanto al reconocimiento del genocidio.

¿Las instituciones armenias que no participan de la acción de esta Asamblea, dieron su fundamento respecto de su no participación? ¿Cuáles son?

Las entidades armenias que participaron de la constitución de esta Asamblea, en junio del año pasado, fueron casi todas, salvo una u otra que no participó físicamente pero estaba de acuerdo con la conformación de la Asamblea.

Las que se retiraron de la Asamblea no dieron ninguna explicación ni verbal ni escrita, simplemente hubo una expresión periodística que nosotros consideramos que era una diatriba. Al respecto, en la última reunión en el Hotel Wilton Palace, sostuvimos que nosotros no íbamos a contestar a ninguna clase de diatriba y de provocación de cualquier lugar que fuera.

Entendemos que todas las instituciones de la colectividad son hermanas; pueden diferir los hombres que circunstancialmente dirigen las instituciones, pero nosotros queremos predisposición y vocación de participar con todas las entidades. Inclusive, estamos de acuerdo en aceptar sugerencias relativas a modificaciones de fondo y de forma pero que respeten las bases que señalamos en un comienzo; o sea el régimen, la forma democrática de actuar, el pluralismo de los integrantes.

Se debe tener en cuenta que las glorias históricas no se heredan; las glorias se ganan trabajando en la actualidad, no viviendo en el pasado.

Con motivo del 70° aniversario del genocidio:

Fue presentado el libro de Rosa Majian

El Primado de la Iglesia Apostólica Armenia para la Argentina, Monseñor Krikoris Pouniatian, presentó el nuevo libro de Rosa Majian, en el stand de la Asociación Cultural Armenia en la 11ª Exposición de la Feria del Libro, titulado **Rosa Majian conversando con Jorge Luis Borges de Armenia y de los armenios**, para exponer un profundo análisis de los conceptos vertidos por Borges en la larga entrevista. Consideró la obra de gran interés, especialmente para la juventud armenia a fin de que puedan interpretar el pensamiento de este eminente escritor argentino.

El libro de Rosa Majian ha sido dedicado a la memoria de los mártires armenios, en oportunidad de conmemorarse el 24 de abril, el 70° aniversario de la gran tragedia armenia acaecida en 1915, durante la Primera Guerra Mundial.

Contiene, además, las

palabras de Vazken I, Patriarca Supremo de todos los armenios, las reflexiones del Dr. Antonio A. Tróccoli, Ministro del Interior, y del poeta Jorge Voces Lescano, miembro de número de la Academia Argentina de Letras.

A todos los armenios

Gladiadores atemporales del infinito. Colosos magistrales del universo. Quienes, con una fe creciente, lograron una morada de paz en la geografía mundial de sus instintos; un hábitat para el encuentro y un pan bendito en cada suelo con estoico sacrificio y hoy, en alianza fraternal, sus descendientes transitan el sendero trazado por sus ancestros para esculpir un nuevo Pueblo, una nueva Historia, un nuevo Destino en la secular ARMENIA para todos los ARMENIOS.

Rosa Majian

24 DE ABRIL DE 1985

Primer genocidio del siglo XX

PROGRAMA DE ACTOS

Martes 23 de abril. 21.00 hs.: Ceremonia litúrgica en la Basílica San Gregorio El Iluminador, Armenia 1359, Capital.

Miércoles 24 de abril. 9.30 hs.: Misa solemne en la Basílica San Gregorio El Iluminador. Finalizado el oficio religioso, se colocará una ofrenda floral y se oficiará un funeral ante el Monumento a los Mártires Armenios.

Miércoles 24 de abril. 10.30 hs.: Misa solemne y funeral en la Catedral Metropolitana. Finalizado el oficio religioso, se realizará una marcha por la calle Florida hacia la Plaza San Martín, donde se rendirá homenaje al Libertador.

Miércoles 24 de abril. 20.30 hs.: Acto público en la Plaza de la República (frente al Obelisco), con participación de autoridades nacionales, provinciales y municipales.

U.G.A.B.

solicita
Director General de Deportes
con experiencia

Presentarse en:

Armenia 1322. Capital,
lunes y martes de 19 A 21 HS.

Para la Comodidad de la
Colectividad Residente en
BELGRANO

María Teresa

REPOSTERÍA Y COMIDAS ORIENTALES PARA LLEVAR

LEHMEYUN BACLAVA ETC.

Se preparan comidas y postres por encargo

Amenábar 2059

Capital

EL CONTEXTO POLITICO...

(viene de la pág. 81)

turco de la existencia de un **pais armenio** con derecho a ser protegido por Europa.

Este tratado es suavizado por Inglaterra, interesado en proteger a Turquía, que controla el paso a la India, por lo que Rusia devuelve algunos territorios; por este servicio, Londres se cobra un alto precio: la isla de Chipre.

Cabe destacar que esta evidente y creciente desmembración del Imperio es respondida por Turquía con verdaderas carnicerías, haciéndose ya entonces conocido como estado genocida y bárbaro. Así, por ejemplo, los turcos masacraron en sus represiones a:

1822: 50.000 griegos
1865?: 10.000 armenios
1876: 15.000 búlgaros
1892: 8.000 yezidas
1895: 55.000 sirios
1896: 55.000 cretenses
1895/6: 300.000 armenios

Estas masacres e injusticias no hacen más que alentar la rebelión de las nacionalidades oprimidas (armenios, búlgaros, griegos, árabes, etc., quienes ven con simpatía a las potencias europeas y, a su vez, son utilizadas por éstas en sus juegos políticos y estratégicos tendientes a flogocitar un Imperio decadente.

(continúa)

EL BALLET FOLKLORICO DE ARMENIA EN BUENOS AIRES

Año del 70° aniversario del genocidio armenio

Bienvenida en U.G.A.B.

La comunidad armenia de la Argentina dio la bienvenida al Ballet Folklórico de Armenia el lunes 15 de abril p.pdo. en la Unión General Armenia de Beneficencia, donde se reunió un elevado número de conacionales.

Al comienzo de la recepción, el Sr. Kevork Marashlian, secretario ejecutivo de la institución, presentó a los visitantes, ya sea a los integrantes del cuerpo de baile como a sus acompañantes.

Acto seguido, para darles la bienvenida, hizo

uso de la palabra el Sr. Vahram Hairabedian, tras lo cual los representantes de todas las instituciones y organizaciones presentes presentaron sus saludos al Ballet.

Para agradecer el gesto, a continuación, habló la Sra. Silva Mekinian, quien transmitió los saludos fraternales de los armenios de la Madre Patria a todos los concurrentes.

Por último y para cerrar la reunión hablaron Monseñor Krikoris Pouniatian y el R.P. Harutiun Dzairakuin Vartabed Mouchian.

En el programa "Domingos para la juventud"

El domingo 21 de abril p.pdo., los integrantes del Ballet Folklórico de Armenia participaron del programa "Domingos para la juventud", que se transmite todos los domingos por Canal 9 de esta capital.

Los bailarines hicieron

las delicias de todos los presentes al presentar "La danza de los sables" de Aram Khachaturian.

En la foto, una de las acompañantes del conjunto, con el animador Jorge Rossi.

Desde el 17 de abril p.pdo. actúa diariamente en esta capital el Ballet Folklórico de Armenia, que presenta un espectáculo realmente halagador para la vista y el oído.

Desde la primera danza, el ballet cautiva al público por la delicadeza de los movimientos femeninos, en danzas típicas armenias y hasta en una sorprendente danza gitana, al mismo tiempo que produce admiración la destreza de los jóvenes que ponen de manifiesto verdaderas dotes artísticas.

Merecen también un elogioso comentario los músicos que acompañan al Ballet, verdaderos maestros en la ejecución de instrumentos tradicionales armenios, quienes completan este espectáculo altamente gratificante, que no hay que dejar de presenciar y de compartir con toda la familia.

En el Instituto Marie Manoogian

En uno de los días de su estadía, los integrantes del Ballet visitaron el Instituto Marie Manoogian de la U.G.A.B., en donde tuvieron la oportunidad de conocer de cerca la enseñanza del idioma y la cultura armenia. En la foto, con los alumnos del Jardín de Infantes.

Ciclo de clases magistrales del Instituto Marie Manoogian VIERNES 26 DE ABRIL

**"LA REFORMA CONSTITUCIONAL:
PRINCIPIOS POLITICOS Y DOCTRINARIOS
POR EL DR. ALBERTO E. ASSEFF**

Armenia 1322. 2° Piso (Sala de conferencias) 19.30 hs.

Entrada gratuita

PLANTILLA S.A.D.A.P.A.L. EFICAZ

Fabricada para el pie delicado,

viva sin dolores,

brinde a sus pies energía y bienestar

ROMULO NAON 2332

CAPITAL

SAN PABLO:

ULTIMO MOMENTO

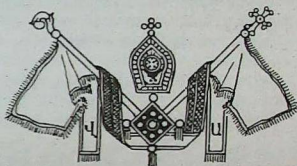
Fallecimiento:

CARLOS JOSE DISTCHEKENIAN

El sábado 20 de abril p.pdo., falleció en San Pablo, Brasil, el joven Carlos José Distchekenian.

Hijo de Penlamín Distchekenian y Lucy Jafferian, el joven Carlos, era muy querido por sus familiares y amigos por ser una persona dotada de nobles sentimientos.

Lamentan su desaparición sus padres, sus hermanas, Vera Lucy y Gladys, y todos los allegados a las familias Distchekenian y Jafferian.

**ԱՉԳԷԼ ԾԱՌԱՅ ՅԻ ՔԻ ՈՂՈՐՄՈՒԹԵԱՄԲԼ ԱՅ ԵՒ ԿԱՄՕԲԼ ԱՉԳԻՍ,
ԵՊԻՍԿՈՊՈՍԱՊԵՏ ԵՒ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍ ԱՄԵԼԱՅՆ ՀԱՅՈՑ,
ԾԱՅՐԱՊՈՅՆ ՊԱՏՐԻԱՐԺ ՀԱՄԱՉՊԱԿԱԼ ՆԱԽԱԵՇՄԱՐ ԱԹՈՐՈՑ ԱՅՐԱՐԱՏԵԱԼ
ԱՌԱՔԵԼԱԿԱԼ ՄԱՅՐ ԵԿԵՂԵՑԻՈՅ ՍՐԲՈՅ ԿԱԹՈՂԻԿԷ ԷԶՄԻԱՇՆԻ**

ՔՐԻՍՏՈՍԱԽԱՆԴ ՍԻՐՈՅ ՈՂՋՈՅՆ ԵՒ ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆ ՀԱՅՐԱՊԵՏԱԿԱՆ ՄԵԾԻ ՏԱՆՆ ԿԷԼԻԿՈՅ
ԿԱԹՈՂԻԿՈՍՈՒԹԵԱՆ, ՊԱՏՐԻԱՐԺՈՒԹԵԱՆ ՀԱՅՈՑ ԵՐՈՒՍԱՂԵՄԻ, ՊԱՏՐԻԱՐԺՈՒԹԵԱՆ ՀԱՅՈՑ
ԹՈՒՐԲՈՅ, ԱՐԲԵՊԻՍԿՈՊՈՍԱՑ, ԵՊԻՍԿՈՊՈՍԱՑ, ՎԱՐԴԱՊԵՏԱՑ, ՔԱՀԱՆԱՅԻՑ, ԹԵՄԱԿԱՆ
ԵԿԵՂԵՑԱԿԱՆ ԺՈՂՈՎՈՑ, ՀԱՅ ՄՇԱԿՈՒԹԱՅԻՆ ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒԹԵԱՆՑ ԵՒ ՄԱՄԼՈՅՆ, ԵՒ
ՍԻՐԵՑԵԱԼ ՀԱՄԱՅՆ ՀԱԽԱՏԱՑԵԱԼ ԺՈՂՈՎՈՐԴԵԱՆ ՀԱՅՈՑ

«ՈՅՔ ՎԱՐԵՒՆ ԱՐՏԱՍՈՒՔ,
ՅՆՈՒԹԵԱՄԲԼ ՀՆԶԵՍՅԵՆ»
(ՄԱՂՄ. 125-5)

ԱՅՆ ՍԵՒ ՈՐԵՒԻՑ ԵԾՔԱՆԱՍՈՐ ՏԱՐԻՆԵՐ ՅԵՏՈՅ, ՀԱՅԱՍՏԱՆԵԱՅ ԵԿԵՂԵՑԻՆ ՈՒ ԺՈՂՈՎՈՐԴ ՀԱՄԱՅՆ, ԿԱՆԳ-
ՆԱՅ ԵՆ ՎԵՐԱՏԻՆ ԱՆՍՈՒԱՅ ՅԻՇԱՍԿԱՌ ԱՌԱՋ ԵՐԿՈՒ ՄԻԼՈՒ ԻՐԵՆՑ ՆԱՀԱՏԱԿՈՒԱՅ ՋԱԽԱԿՆԵՐԻ, ՈՐՈՒՔ ՋՈՀ ԳՆԱ-
ՅԻ ՈՍՄԱՆԵԱՆ ԿԱՅՐՈՒԹԵԱՆ ԿԱՌԱՎԱՐՈՒԹԵԱՆ ԿԱԶՄԱԿԵՐՊԱՅ ՅԵՐԱՍՊԱՆՈՒԹԵԱՆ 1915 ԹՈՒՆ: ՄԻ ԱՄԲՈՂ
ԺՈՂՈՎՈՐԴ ՏԵՂԱՀԱՆ ԱՐՈՒԵՑ ԻՐ ՊԱՄԱԿԱՆ ԵՐԿՐԻ ԱՐԵՒՄՏԵԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՏԱՐԱՅԻՑ ՈՒ ԾՐԱԳՐՈՒԱՅ ՉԵՒՈՎ
ԲԱՋԱՋՈՒԹԵՑ ՄԱՀՈՒԱՆ ՃԱՆԱԿԱՐՀՆԵՐԻ ՎՐԱՅ: ԱՐԵՐԱԿՆԵՐԻ ՎԵՐԱՍՈՒԹԵՑԻՆ ՈՒ ՀՐԿՉՈՒԹԵՑԻՆ ԲԱԶՄԱՀԱՐԻՐ ՀԱՅՍ
ԲԱՍԿ ԲԱՂԱՔՆԵՐ ԵՆ ԳԻՂԵՐ, ՎԱՆՔԵՐ ՈՒ ԵԿԵՂԵՑԻՆԵՐ, ՀԱՏԵՐԸ ԿՈՅՈՐՆԵՐ ՀԱՅ ԴԱՍԱԿԱՆ ՃԱՐՏԱՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ,
ԿԱՌՈՒՅՈՒԱՅ ՎԵՐՋԻՆ ՀԱՅԱՐ ԵՒ ՀԻՆԳ ՀԱՐԻՐ ՏԱՐԻՆԵՐԻ ԸՆԹԱՅՔՈՒՆ:

ԱՅՍՈՐ ԱՐԻ ՀԱՅԱՍՏԱՆՈՒՄ ԹԷ ՍԹԻՐԻՔՈՒՄ, ՀԱՄԱՐԵԱ ԶԿԱՅ ՄԻ ՀԱՅ ՄԱՐԴ ՈՐ ԶՈՐԱՅՑ ՄԱՐՏԻՐՈՍՈՒԹԻՒՆԸ ՄԻ
ՄԵՐՉԱԻՐՈՒ:

ԱՅՍՈՐ ՄԵՐ ՍԿԱՒՈՐ ԺՈՂՈՎՈՐԻ ՋԱԽԱԿՆԵՐԸ, ԲՈԼՈՐԸ ԱՆՏԻՐԻ, ՍԻՐՏ ՄՐՏԻ ՏՈՒԱՅ ԻՐԵՆՑ ԱՐՈՔԸ ԵՆ ԵՐԿՐԻՔ
ԱՌԱՔՈՒՄ, ԻՐԵՆՑ ՆԱՀԱՏԱԿՈՒԱՅ ՀԱՅՐԵՐԻ, ԲՈՅՐԵՐԻ ՈՒ ԵՂԱՅՐՆԵՐԻ ՀՈԳԻՆԵՐԻ ԽԱՂԱՐՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ ԵՒ ՀԱ-
ՄԱԶԳԱՅԻՆ ՈԳԵՆՀՈՒՄՈՎ ՈՂՋՈՒՄՈՒՄ ԵՆ ԻՐԱՐ ՈՒ ՄԵԽԹԱՐՈՒՄ, ՏԵՄԻԼԵՈՎ ԱՐԿԱՐՈՒԹԵԱՆ ԱՐԵԱԼՈՅՄ, ԳԻ-
ՏԱԿՅՈՒԹԵԱՄԲԸ ՊԱՅՏՈՒՐ ՍՈՒՐԲ ՊԱՀԵԼՈՒ ՆՐԱՅՑ ՅԻՇԱՍԿԱԸ ԵՒ ՀԱՄԱՐՈՒ ՄԱՄԼՈՒ ՆՐԱՅՑ ՈՒՆՏԻՄ, ՆՐԱՅՑ ԵՂԱ-
ՋԱՆԻՆ ՀԱՅ ԱՉԳԸ ՀԱՄԱՅՆ ՄԵԿՏՐՈՒԱՅ ՈՒ ՀԱՅՈՑ ԵՐԿՐԻՐ ԱՄԲՈՐՋԱՅՑ ՏԵՄԵԼՈՒ:

ՄԵՐ ՔՐԻՍՏՈՍԱՆՈՒԹԻՐ ԱՉԳԸ ՄՕՑ ԵՐԿՈՒ ՀԱՅԱՐ ՏԱՐԻ Ե ԱՀՈՐ ՀԱՄԱՍՈՒՄ Ե ԱՌԵՏԱՐԱՆԻ ՃՇՄԱՐՈՒԹԵԱՆԸ, ԹԷ՛
ԵՐԱՆԻ Ե ՆՐԱՅՑ ՈՎՔԵՐ ԲԱՂԱՅՑ ԵՆ ԵՒ ՏԵՄԱՐԻ ԱՐԿԱՐՈՒԹԵԱՆ» ԵՒ ԹԷ՛ «ՍԿԱՒՈՐՆԵՐԸ ՊՈՏԻ ՄԵԽԹԱՐՈՒԹԵԱՆ»
(ՄԱՅՔ. Ե. 4, 6):

ՅԻՐԱՆԻ ՀԱՅՈՑ ՊԱՏՐՈՒԹԻՒՆԸ ՄԻ ԴԻՅԱՋՆԵՐԳՈՒԹԻՒՆ Ե ՎԱՍՆ ՅԻՍՈՒՄ ԵՒ ՎԱՍՆ ԱՐԿԱՐՈՒԹԵԱՆ: ԱՅՐ ՀԱ-
ԽԱՔԸ ԼՈՒՍԱՐՈՒԹԵՑ ՄԵՐ ԱՉԳԻ ՀՈԳԻՆ ՈՒ ՄԵՐ ՊԱՏՐՈՒԹԻՒՆԸ, ՍՈՒՐԲ ԳՐԻԳՈՐ ԼՈՒՍԱՐՈՒԹԵՑ ՍԿՏԵԱԼ, ԲԱՅՑ ՄԱՄԱ-
ԼԱՆԴ ՀԻՆԳԵՐՈՐԴ ԴԱՐԻ ԱՄԱՐՋՈՐ ՃԱԿԱՏԱՄԱՐՏԻՑ: ՄԱՅՈՐՈՒ ՏԱՄՀԻՆԳ ԴԱՐԵՐԸ ՎԱՅՈՒՄ ԵՆ՝ ԹԷ ՄՐԲԱՋԱՆ ՄԱՐ-
ՏՐ ՎԱՍՆ ՀԱՄԱՅՈՑ ԵՒ ՎԱՍՆ ՀԱՅՐԵՑԵԱՅ ԱՋԱՏՈՒԹԵԱՆ ԱՐԻԱՄԱՐ ՀԱՐՈՒՆԱԿՈՒԹԵԱՆ ՏԱՐԵՐ ՊԱՅՄԱՆԵՐՈՒՄ, ՏԱՐ-

Եղեռնի 70-ամեակ - Կը պահանջենք մեր իրաւունքները

ԵՄԻ ԿԱՐԱՓԱՐԱԿԱՆ ՏԱՐԱՋԱՆԵՐՈՎ, ՏԱՐԵՐԻ ԴՊՇԵՐԵՐՈՎ, ԲԱՅՑ ՄԻՔՏ Ի ՆԱԴԻՐ ԶԻՐԱՏԱՍԱՐԱՆԳ ՆՈՅՆ ԱՐԳԱ-
ՌՈՒԹԵԱՆ ՅԱՐԹԱՆԱԲ, ՄԻՔՏ Ի ՆԱԴԻՐ ՆՈՅՆ ՅԱՐԵՐԹԱԿԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ:
ՄԵՐ ԱԶԳԻ ՊԱՏՈՒԹԻՒՆԸ ՄԻ ԿԵՂԵՐԱՆ ԶՈՒՐԱՅՈՒՆ Է ԱՇԽԱՏԻ ՀՈՐԻԶՈՒՆ ԳՐԱՅ ԲԱՐՉՈՒՅՈՒՆ, ՄԱՐՄԻՆ ՈՐ
ԿԵՂԵՐ ԱՌԱՋ ՆԱՀԱՏԱԿՆԵՐԻ ԱՐԴԻՐՈՎ, ԲԱՐՄԻՆ ԵՐ ԳԵՂԵՐԱԿԻՆ, ԾԱՌԱՅԵԼՈՒ ՍՏԵՂԵԱՐԱՐ ՀԱՆՃԱՐՈՎ, ՍԵՓԱԿԱՆ ԱԶԳ
ՅԻՐԻՏԵՆԱԿԱՆ ԿԵՂԵՐ:

ԱՅՍՈՐ, ՄԱՅԻ ՀԱՅՐԵՆԻՔՈՒՄ ԹԵ ՍՓԻՐԻՔՈՒՄ ԲԱՅՈՒՐՈՎ ԲՈԼՈՐ ՀԱՅԵՐԸ, ԱՌԱՅԵԼ ՀԱՄԵՐԱՇԱՆՈՒ ՈՐ ԵՂԵՐԱՅԱՆ,
ԱՍՏՈՒԹՅՈՅ ԵՐ ՊԱՏՈՒԹԵԱՆ, ԱՌԱՋԻ ԲԵՐԵԼՈՒ ԵՐ ԻՐԵՆՑ ՆՈՒՐԱԿԱՆ ՎԱՅՈՒԹԻՒՆԸ, ԹԵ ՆԱԵՐ ՄԵՐ ՕՐԵՐԻՆ ԵՐ ԳԱ-
ՆԻՔ ԺԱՄԱՆԱԿՆԵՐՈՒ ՇԱՐԻՐԱԿԵԼՈՒ ԵՐ, ԱՅԻ ՍՐԲԱՋԱՆ ՄԱՐՏԸ ՆԱՄԱՐ ՀԱՅԱՔՈՎ ՈՐ ՆԱԵՐԻ ՎՃԱՌԱՆՈՒԹԵԱՆ,
ԱՌԱՅՑ ԿՈՐՑԵԼՈՒ ԻՐԱՏԵՍՈՒԹԵԱՆ, ԶԳԱՅՈՒՆԸ, ԱՌԱՅՑ ԱՆՀԱՐԱՐԱՐԱԿՈՒ ԱՐԴԱՐՆԵՐԻ ԵՐ ՄԱՐՄԻՆԻ ԿԱՌԱՅ ՄԱ-
ՆՈՒԹԵԼՈՒ ՈՐ ՀԵՐԱՆԱԼՈՒ ՄԵՐ ՈՏԻՔ ՏԱԿ ԳՏՆՈՒՐ ՀԱՅՐԵՆԻ ՀՈՐԻ ՀԱՄԱՅԱԿԱՆՑ, ՈՐ ՄԻՍՅ ԳՐԱԿԱՆՆԵՐ Է ՄԵՐ
ԱԶԳԱՅԻՆ ԳՈՅՏԵՆԱԿԱՆ ԵՐ ՄԵՐ ԱՐԴԱՐ ԻՂԵՐԻ ԱՐԱԳԱՅ ԿԵՆԱԳՈՐԾՈՒՆ, ՄԵՐ ՕՐԵՐԻ ՎԵՐԱԿՆՈՒՆՈՒՄ ՈՐ ԾԱՐԱՐՈՒ
ՄԱՅԻ ԵՂԵՐԸ ՍՈՒՐԻ ԳՐԱԿԱՆ, ԱՐԱՐԱՏ ԹԵՇԵՐԻՆ, 1915-ԻՆ ՆԱՀԱՏԱԿՈՒՄ ՄԵՐ ԺԱՐԱԿԻ ԶԻՐԱՏԱՐ ՅԱՐԵՐԹԱՅԻՆ
ՎԵՀԱԳՈՅՆ ԶՈՒՐԱՅՈՒՆ, Ե ԵՐ ԱՆՇԸ ԶՈՅՍՈՒ ՓԱՐՈՍ ԱՐԱՐՈՒԹԵԱՆ, ԼՈՒՈՒՄ: ՄԵՐ ՆԱՀԱՏԱԿՆԵՐԸ ՄԵՐԱՆ ԱՐԵԼՈՒ
ԶՈՅՍՈՎ ԵՐ ՀԱՅՈՑ ՀԱՅՐԵՆԻՔԻ ՎԵՐԱՇԱՆԱԿԵԼՆ, ՏԵՍԼԱՔՈՎ:

ԱՅՍՈՐ, ԱՅԻ ՄԵՐ ՕՐԵՐԻՑ ԵՐԱՅԱՍՈՒՐ, ՏԱՐԻՆԵՐ ՅԵՏՈՅ, ՄԵՐ ԵԿԵՆՅՈՒ ՈՐ ՄԱՅԻ ԱՌՈՒ ՍՈՒՐԻ ԷՋԱՅԱՆՈՎ ԵՐ
ՀԱՅՐԵՆԱԿԱՆ ՄՈՏ ԵՐԻՔ ՈՐ ԿԵՐ ՄԻՆՈՒՆ ԺՈՐՈՎԱԴՐՈՎ, ԻՐԵՆՑ ՄԱՅԻ ՀՈՐԻ ՎԱՅ ԿԱՐԱՆՆԵ ՄԱՅԻՆՈՎ ՈՐ ԻՐԱՆՈՎ
ՎԱՏԱՀ ԿԵՐՈՒՄ ԵՐ, ԱՐԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ ԱՌԱՅԵԼ ԼՈՒՍԱՐՈՒ ԱՐԱԿԱՆ ԻՐԵՆՑ ՀԱՅԵՆՑԸ ՅԱՐԱՆ ԴՈՒՐ ԿՈՐ
ԼՍԻՆ ԵՐ ՄԱՅԱՌՈՒ ԵՐ ԺԱՄԱՆԱԿՆԵՐԻ ՃԱՄԻՆ, ԱՐԹՈՒՆ ԱԶՈՎ ՈՐ ԱՐԱՏԵՐ: ԵՐ ՊՐՏ ՄԱՅԱՆ ՆԱՅԻՔ ՈՐ ՆԱՅՆ
ՃԱՐԱԿՆԵՐԸ, ԵՐԵ ՀԱՐԿ ԼԵՆԻ ԵՐԱ ԵՐԱՅԱՍՈՒՐ, ՏԱՐԻ ՆՈՅՆ ՈՒՍՏՈՎ, ՆՈՅՆ ԵՂԵՐԱՅԻՆ:
ՀԱՅԵՐԻ ԲՈԼՈՐ ՀՈՐԻԶՈՒՆԵՐԻՑ, ԱՅՍՈՐ ԱՐԴԱՐ 24-ԻՆ, ԱՅՍ ՈՒՍՏՈՎ, ԱՅՍ ՏԵՍԼԱՔՈՎ, ԶԵՐ ՀՈԳՈՒ ՀԱՅԵՆՑԸ ՄԵ-
ԻՐԵՆՑԸ ԴԵՐ ԺՈՒՐՆԱԿԱՆՈՒՄ ՈՐ ԴԵՐՈՒ ԱՐԱՐԱՏ:

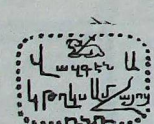
ԱՅՍՈՐ ՄԵՐ ԿՈՐԱԿԱՆ ՄԵՐ ՀԱՅՐԱՆՆԵ ՀՈՐԻՔԻՆ, ԵՂԵ ՈՐԱՆՈՒՐ ԲՈԼՈՐ ՀԱՅ ԵԿԵՆՅՈՒՆԻՆ, ՈՐ ՀՈԳԵՐՈՒ ԴԱ-
ՄԻՆ, ՈՐ ԱՐԴԱՐ 24-ԻՆ, ՀԱՄԱՋԱՅՈՒՆ, ՄԱՐՄԱՌՈՒԹԵԱՆ ՍՐԲԱՋԱՆ, ԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆԵՐՈՎ ԱՐՈՒՆ, ԱԶԳԻ ԲՈՒՐ-
ԻՐ ՆԱՀԱՏԱԿԱՆ ՀՈԳՐԵՐԻ ՀԱՄԱՐ ՈՐ ՄԱՐՄԱՐՆԵ ՄԵՐ ՍԳԱՐՈՒ ԺՈՐՈՎԱԴՐՈՎ ԵՐԱՅՈՒՐՈՒՄԸ ՄԵՐ ՄՈՅՆ, ՀԱՅՐԱ-
ՊԵՏԱԿԱՆ ԿՈՐԱԿԻ ԵՐ ԿԱՋԱԿԵՐՈՒՐՈՒՄԸ ՍԳՈՅ ՀԱՐԿԻ ՄԱՐՈՐ ՀԱՐԱՅՈՅՈՒՆԻ: ՄԵՐ ԶՈՐԱՐՈՒՆ Է ՆԱԵՐ ՈՐԱՆՆԵ
ՀԱՅԱԿԱՆ ՄԱՐՄԱՐՆԵՐԻՆ, ԱԶԳԱՅԻՆ, ԿԱՋԱԿԵՐՈՒՐՈՒՐՈՒՐՈՒՆԻՆ, ԵՐ ՀԱՅ ՄԱՐՄԱՐՈՒՆ, ՈՐ ՄԱՐԱԿԱՆ ՈՐ ՄԱՐՄԱՐՆ
ԳՈՐԾԱԿՅՈՒԹԵԱՆ ԱՐԴԱՐ ՈՐ ՆԱՐԱՐ ՄԱՅՈՒՆԱՐՈՒՐՈՒՆԻՆՈՎ ՀԵՏԱՐԱԿԵՆ, 1915-Ի ՀԱՅՈՑ ՅԵՂԱՐԱՐԱՆՈՒԹԵԱՆ ՃԱՆԱՅՈՒ-
ՄԸ ՍԻՋԱԶԳԱՅԻՆ ԻՐԱՆԱԿԱՆ ՄԱՐԱՐԱԿԻ ՎԱՅ:

ՄԵՐ ԶԻՐԱՏԱՍԱՐԱՆ ԽՐԻՍՏ ԽՐԻՍՏԻՆՈՒՄ Է ՄԵՐ ՄԱՐԵԼ, ՈՐ ՅԱՆԱՐԱՐՆԻ ԱՌՈՒԹԵԱՆ, ՎԱՐԱԳՈՅԻ ՀԱՄԱՅՆ ԱՇ-
ՆԱԿԻ ԱՌԱՋ ՀԵՐՈՒՐ ՈՐ ԱՅՍ ՃԱՐԱԿԱՅԻՐ ՃՈՒՐՈՒԹԻՒՆԸ ԵՐ ԿԱՐԱՆԱՅ ԿՈՐԱՆ ԱՐԱՐՈՒԹԵԱՆ:
ԵՐ ԻՂԻՐ ԶԵ, ՄԻՔԻՆՈՅՆ ԶԻՐԱՏԱՍԱՐԱՆ ՈԳՈՎ ՊՐՏ ԿԱՐԱՆԱՅԻՐ ԶՈՒՐԱՆ, ՈՐ ՄԵՐ ԴԱՅՈՒ ԹՈՒՐԻ ԱԶԳԻ ՆՈՒ
ՍԵՐՈՒՐԱՆԵՐԸ ՏԵՂԵԱ ԴԱՐԱՆԱՐՈՒ ԻՐԱՆ ՃԱՐԱՐՈՒԹԵԱՆ, ՍԳԱՐՈՒ ՀԱՅ ԺՈՐՈՎԱԴՐ ԵՐ ԱՐՈՒՆ ՄԵՐ ՆԱՀԱՏԱԿՆԵՐԻ
ՀՈԳՐԱՆԻ ՆԱՐԱՐՈՒԹԵԱՆ, ՀԱՄԱՐ:

ԲԱՐԻՆ, ԱՍՏՈՒՄ, ԱՌԱՅՑ ԿԵՂԵՐ ԱՇԽԱՏԻ ԹՈՒ ՅԱՐԵՐ ԼՈՒՍԱՐՈՒ ՊԵՐ ՄԱՐԻ ՀՈԳԵՐԸ ՄԵՐ ԵԿԵՆՅՈՒ
ՆԱՀԱՏԱԿՈՒՄ ՃԱՐԱՐԱՆԻ ԵՐ ԻՐ ՊԵՐԱՐԱՆ, ԱԶՈՎ ՄԻՔՏ ՆԱՐԱՆԳ ՊԵՐԱՆՆԵ ՀԱՄԱՅՆ ՄԵՐ ԺՈՐՈՎԱԴՐՈՒՐ
ԵՐ ՎԵՐԱՇՈՒՆՈՒՄ ՄԵՐ ՄԱՅԻ ՀԱՅՐԵՆԻՔԸ, ՍՏԵՂԵԱՐԱՐ ԾԱՐԱՐՈՒՄ, ՈՐ ՀՈՐԱՐԱՐ ՎԵՐԱՔԻ ԿԱՍԱՐԱՆԻՆ:

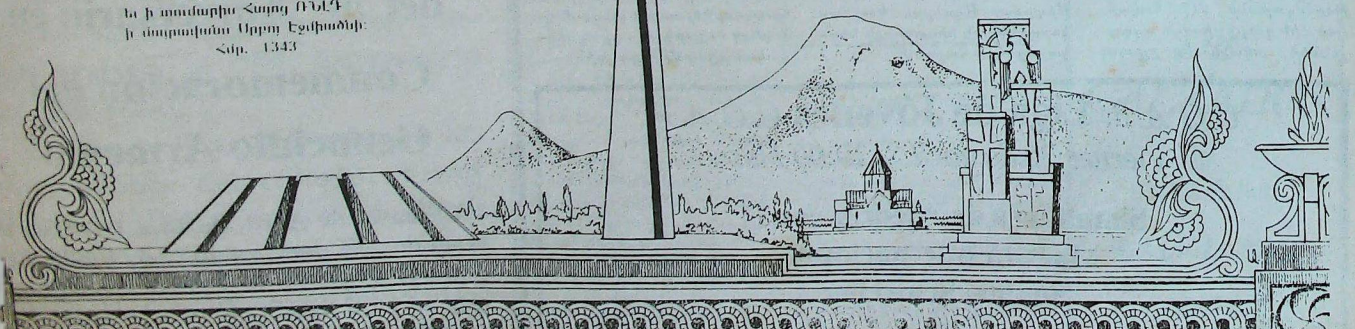
ԱԶԳ ԻՐ ՍԳԱՐՈՒ, ՈՐ ՀՈՐԸ, ՈՐ ՃՈՐԸ, ԵՐ ՈՐ ԷԼ ԺԱՄԱՐԱՆ, ՍՈՒՐԱՆՆԵ, ԱՅՍՈՒԹԵԱՆ ՃԱՐԱՅՈՑ ՈՐ ԱՇԽԱՅ-
Ի ԶԻՐԱՐՈՒԹԻՒՆՑ ԶԵՆ ՃԱՐԱՆՈՒ ՄԵՐ ՆԱՐԱՆՆԵ ՄԵՐ ՈՒՐՈՒ, ՄԱՐԻ ԴՈՒ ԱՐԵՐԻ ՈՐ ԱՐԱՐՈՒԹԵԱՆ ՃԱՐԱՆ ԺՈՐՈՒ
ՎՈՐՈՒ, ԶՈ ՀԱՅՐԵՆԻ ԲԱՐՉՈՒՐԱՔԵՐԻՑ ՊՐՏ ԸՆԱՐՈՒՐԱԿԵՆ ՏԻՔԵՐԻՆ ՏԵՂԵԱՆ, ՈՐ ԱՅՍ ԱՐԱՆՆԵ ԴԵՐ ԱՐԵՐՈՒՆԸ
ԼՈՅՍ, ՎԱՐԱՅՈՒ ԴՈՒ ՄԱՐԱՆ ՆԱՐԱՆՆԵ ԵՐ ՅԱՐՈՒԹԵԱՆ: (Ա. ԿՈՐԱՆ, ԺԵ. 55): ԴԵՐ ՆՈՒ ՈՐԱՆՈՒԹԻՒՆ, ՆՈՒ ԼՈՅՍ,
ՆՈՐ ԱՐԵՐ:

ՏԵՐ ԱՍՏՈՒՄ ՀԱՐԵՆ, ՄԵՐՈՅ, ԲԱՅ ԴՈՐԵՐ ԵՂԵՐԱՆԻՐ ՈՐ ԶԱՐԱՐՈՒԹԵԱՆ ԸՆԱՐՈՒՐ ՄԵՐ ԱՐՈՒՐԱՆԸ: ՈՐ
ԵՐԻ ՄԻ ՕՐ, ՀԵՐՈՒ ԲԱՅ ԶՈՒՐԱՐԱՆԻՑ ՀՈՒՐ ՀԱՐԱՔԻ ԺԱՄԱՆ ՄԵՐ ԴԱՏԱՍԱՆՆԵ, ՏԵՐ, ԳՈՐՈՒԹԵԱՆ ԶԻՐՈՒ ՄԵՐ ԱՐԴԱՐ
ՄԵՐԱՆՆԵՐԻՆ, ԿԵՂԵՑ ԳԻՔԻ ՄԵՐ ԵՐԱՆՆԵ ՄԱՐԱՆՆԵ ՅԱՐԵՐԹԱՆ, ԼՈՒՍԵ ՊԱՐԱՆ: ԱՐԵՐ:

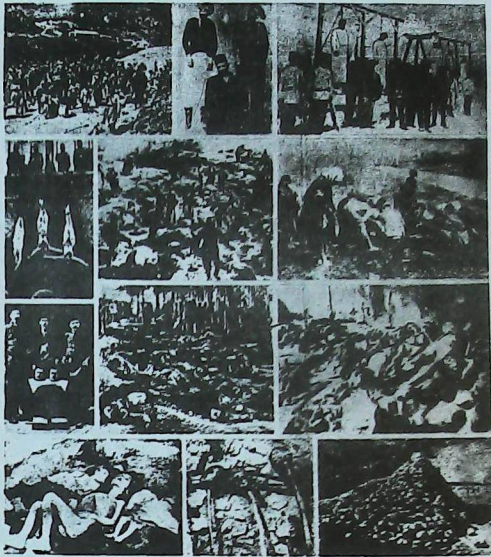
Արա Կրիստիան
ԿԱՐԱՐԱՐԱՆ ԱՐԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ

Տոստ Կրիստիան
1985 Փրկական ամի,
ԵՐ Ի ՄԱՐԱՐԱՆ ՀԱՐԱՆ ՈՐԱՆ
Ի ՄԱՐԱՐԱՆ ՄԱՐԱՆ ԸՆԱՐԱՆ:
ՀԱՐ. 1343

Եղեռնի 70-ամեակ - Կը պահանջենք մեր իրաւունքները

Հայկական Հանրագիտարանը Եղեռնի Մասին

Հայ կեանքի մէջ գոյութիւն ունեցող միակ հանրագիտարանի՝ Հայկական Խորհրդային Հանրագիտարանի 7-րդ հատորը մանրամասնօրէն կը նկարագրէ Թուրքիոյ կողմէ գործադրուած 20րդ դարու Առաջին Յեղասպանութիւնը, ուր բացայայտօրէն կը շեղուի Թուրքիոյ կողմէ ծրագրուած ըլլալը։

Եղեռնի 70-րդ տարելիցին առթիւ կ'արտատրուեն հրատարակած նրկար մը, ուր ցոյց կը տրուին մեր զոհուած մտաւորականներն ու կարգ մը յուզիչ տեսարաններ եղեռնէն։

Արժանթինի Հանրապետութեան Խորհրդարանը Վաւերացուց Հայկական Յեղասպանութեան Հարցը Միացեալ Ազգերու Կազմակերպութեան Ներկայացնելու Բանաձեւը

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՄԻՋ-ՄԵՌԻԹԵՆԱԿԱՆ ԽՈՐՀՈՐԴԻ ԱՆԴԱՄՆԵՐԸ ԵՐԵՎԱՆԻ ԱՆԱԽՈՒՄԻ ԵՅՑ՝

Ներկայ գտնուող 132 երեսփոխանները միաձայնութեան վաւերացուցին բանաձեւը եւ յանձնարարեցին Արտաքին Գործոց նախարարութիւնը կատարելու իրենց փափաքը։

Հայկական Միջ-Միութենական Խորհուրդը, որուն նախաձեռնութեամբ եւ դիմումով այս երկու երեսփոխանները կատարեցին իրենց առաջարկը, եկաւ անգամ մը եւս հաստատելու թէ լաւագոյն ճանապարհը ընտրած է միջազգային մարմիններու հասցրելու մեր ցեղասպանութեան հարցը, եւ ամէն հայ պարտականութիւնը ունի զօրաւոր կանգնելու նորակազմ այս Խորհուրդի շանքերուն։

Կր փափաքինք յայտնել նաեւ թէ Խորհուրդը հրատարակած է զրօշմաթուղթ մը՝ առանց տեղական փետոյի արժէքի, նուիրուած Եղեռնի 70րդ տարելիցին, ուր կայ Միջմենակաբերդի Յուշարձանի գունաւոր նկարը։ Այս զրօշմաթուղթերը կարելի է օգտագործել ամէն անգամ որ նամակ ուղարկուի, ըլլայ տեղական ըլլայ միջազգային։

Այս զրօշմաթուղթի եկամուտը պիտի օգտագործուի Խորհուրդի միջազգային ծախսերուն համար։

KOULAKSIZIAN HNOS. S.A.

Fábrica de Tejidos

DIRECTORIO 3667. (1678) CASEROS

T.E.: 750-4632/ 3501

PARA SUS VIAJES Y TURISMO POR TODO EL MUNDO (AUN AL COSMOS)

Le asesora **GARÓ**

Más de 30 años de experiencia y seguridad en vuelo. Atención personal. Teléfono: 362-5867

Emisión Especial
del 70° Aniversario en
Conmemoración del
Genocidio Armenio

El día 24 de Abril, de 14 a 15 hs. en el programa "Conversando", de Radio Argentina, dirigentes de nuestra colectividad expondrán el significado para la armenidad mundial del día 24 de Abril.

U.G.A.B. Liga de Jóvenes U.G.A.B.

Viernes 26 de abril - 20:00 Hs.

Simultánea de Ajedrez con el
Maestro Internacional
Samuel Schweber

Inscríbase con anticipación

(Traiga su tablero)

Informes: 773-2820 - 772-2617

Չորեքշաբթի Ապրիլի 17-ին, ժամը 22:05-ին, մինչ Հայաստանի Պետական Պարի Անամալը կը ներկայացնէր իր անդրանիկ համերգը, Արժանթինի Հանրապետութեան Խորհրդարանի մէջ հաւաքած էին չուրջ յիսուն ազգայիններ, ականատես ըլլալու

Խորհրդարանի մէկ քուէարկութեան, որով կը վաւերացէր երեսփոխաններ Ֆետերի-թո Աթուրանի եւ Գարոս Պետրոսի բանաձեւը՝ Հայկական Յեղասպանութիւնը Միացեալ Ազգերու Կազմակերպութեան նիստերուն ներկայացնելու հարցով։

Հայաստանի Պետական Պարի Անսամբլը Մեր Մէջ

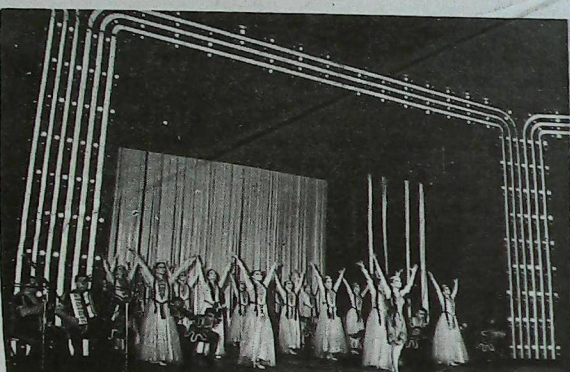
Եկան

Երկուշաբթի Ապրիլի 15-ին Պուշկին Արվեստի Պետական Անսամբլը, որ ղեկավարութեամբ վանուշ Խանամիրեանի, Ապրիլի 17-էն ի վեր Համերգներ կու տայ տեղւոյն Աստուծո թատրոնին մէջ: (Խումբի մանրամասն նկարագրութիւնը տես մեր անցեալ թիւին մէջ:)

Նոյն գիշերը, տեղւոյն Հ.Բ.Ը. Միութեան վարչութիւնը կազմակերպած էր համապատասխան ընդունելութիւն մը Միութեան սրահին մէջ: Գաղութի բոլոր կազմակերպութիւններու ներկայացուցիչներու փոխան ծափահարութիւններու ընկերակցութեամբ արուեստագէտները մուտք գործեցին սրահէն ներս, որմէ ետք, Պրն. Վահրամ Հայրապետեան բարի գալուստ մաղթեց Հայրենի արուեստագէտներուն եւ յաջողութիւն իրենց մշակութային առաքելութեան մէջ:

Ի՞նչ հրաշքովեցան Պատկերասրահին նախագահ, Հայաստանի Մշակույթի նախարարի տեղակալ Տիգրան Մկրտչի Մեկինեանը, Հայ Համերգ Միաւորման տնօրէն Գէորգ Ասատուրեանը եւ Պարսիւմբի գեղարուեստական ղեկավար Վանուշ Խանամիրեանը, ուր գաղութի տարբեր կազմակերպութիւններու, միութիւններու եւ մամուլի ներկայացուցիչները մտնեցան բարեւելու եւ յաջողութիւն մաղթելու: Ապա խօսք առաւ Տիգրան Մեկինեանը որ իր կարգին շնորհակալութիւն յայտնեց գաղութին ջանքերուն շնորհիւ իրենց համար եւ Հայրենի ժողովուրդի եւ պետութեան ողջոյնները փոխանցեց:

Հիւրասիրութիւնէ ետք խօսք առաւ Արժանիքնաւայ գաղութի Առաջնորդ Գերշ. Գրիգորիս Եպս. Բունիաթեանը եւ մղեց ներկաները որ

1. Տիգրան Մեկինեանի ԻՐ ԵԼՈՅԹԻ ՊԱՆՈՒՆ՝ ԸՆԴՈՒՆԵԼՈՒԹԵԱՆ ԸՆԹԱՅԻՆ:
2. ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՊԱՐԻ ՊԵՏԱԿԱՆ ԱՆՍԱՄԲԼԸ ՊՈՒՆԵԼՈՒ ԱՅՐԻՍԻ ՄԷՋ:

խուռներամ ներկայ գտնուին համերգներուն եւ քաջալերեն հայրենի արուեստագէտները:

Թողունքու երաժիշտի պէս եկան: Եկան Հայրենի Հողի հազար բուրմունքով:

Եկան մեր նահատակաց յիշատակութեան նախօրեակին, մեզ հետ մեր հասարակաց ցաւը բաժնելու ու մեզի տալու կեանքի մէջ ըլլալու եւ գոյատևման բերկրաբեր:

Մեր մորմոքած արտերուն ջուր ու զովութիւն սրբելու եկան: Եկան հեռուներէն, հեռուներու գիրկը նետուած իրենց հարազատները գրկելու եւ անոնց ըսելու թէ իրենց Հայ ժողովուրդի յաւիտենականութեան գաղտնիքին են հասած: Եկան Հայկական պարի նազանքներով ու ինչորու առնական լարուածութեամբ:

Եկան ըսելու բոլոր անոնց որոնք մեզ ծանցան մերկ ու անօթի մեր գաղթի օրերուն - թէ մեզ մերկացուցին, բայց գիտցանք ծածկել մեր մարմինները, մեզ ձգեցին անօթի, բայց մենք կշտանալ գիտցանք, ոչ միայն ֆիզիքականօք ալ՝ հոգեկան ու բարոյական զգեստաւորմամբ ու անդառնութեամբ:

Եկան մեր ազգային հազարամեակներու մշակոյթով հարուստ երկրէ մը, թէ եւ փոքր՝ հոգատարածութեամբ եւ մարդկային թուաբանակով:

Եկան Հայ մշակոյթի փառք գովեցնելու ու մանաւանդ մենք, անկէ հետոյ ապրողներու յիշեցնելու թէ՛ մեծութիւնները մեծութիւններու մէջ չեն անպայման, կան փոքրեր որոնք մեծ հոգի ու տեսիլք կը կրեն ու գանտք կը նուիրականացնեն որպէս հաւատք եւ բիրեղացում մարդկային զգացումներու արտայայտութեանց:

Ու մեծ է, անհամեմատօրէն մեծ՝ մեր պաշտամունքը բոլոր անոնց հանդէպ, որոնք հաւատարիմ՝ կառնած մնացին Հայրենի Հողին, սնանեցան անոր ծոցին մէջ, երբեմն կիսաբաց, երբեմն հազիւ կըրտացած, բայց մնացին հոն ուր կեանքի եկան ու կեանք տուին անոր, մինչեւ՝ հասան բարձունքը յաղթանակի:

Անոնց երթով մենք քալել սկսանք, անոնց լեզուով մենք խօսիլ սկսանք, անոնց ստեղծագործական կենսունակութեամբ սփոփուեցանք ու քալեցինք աշխարհով մէկ, խօսեցանք աշխարհով մէկ եւ ստեղծագործեցինք աշխարհով մէկ, մինչեւ՝ ծանցան:

մեզ որպէս Հայեր, որպէս արմատները խորը միւրճուած մշակոյթի ժողովուրդ, եւ ոչ՝ վտարանդիներ, որպէս թուրքեր, զորս կարծեցին տարիներով:

Նախ մենք մեզ ծանցանք իրարմով, -սփիւռք եւ Հայրենիք- յետոյ, մեզի՝ նոր Հայրենիքներու վերածուած երկիրներու ժողովուրդներուն ըսինք թէ՛ անոնք մենք ենք, եւ մենք անոնք են, եւ բոլորս իրարու յար եւ նման ենք, մեր մարդկային արժեքներով, մեր աշխատունակութեամբ, մեր շինարարական եւ խաղաղասիրական ոգիով:

Եթէ կը հաւատանք հողին - իր ունեւորութեան, այս ցաւի ու երանութեան խառնուրդ օրերուն մեզ հետ են մեր նահատակները, որոնց գերեզմանները ամէն մէկ ապրող Հայու հոգին մէջ կը դրոնդարէ, եւ որոնց հողը թեթեւ է, ըլլալով մեզ հետ բաժնեկից՝ այս տխրութեան եւ խրախճանքի օրերուն:

Այսպէս եկան Հայրենի կրօնները Պուշկին Արվեստի նման հսկայ քաղաքի մը գիրկը, տալու Հայկական պարի եւ երաժշտութեան կախարդանքն ու թովանքը, բազմազգ ու բազմացեղ բայց՝ միակտոր գանգուած կազմած արժանիքի մասին հասարակութեան, որ մեզ իր ունեցածին հաւատարաբար բաժնեկից ըրաւ, վեհամեծառ եւ առատաձեռնօրէն, երբ մենք մերկ էինք եւ անօթի:

Արուեստները լեզու չունին, ազգ չունին: Այդ է պատճառ որ կը կազմեն ամուր եւ անբախտելի կապը ժողովուրդներու բարեկամութեան: Հոն է որ անոնք կը միաձուլուին իրարու հետ:

Բարո՛վ եկան:

Salón
“24 de Abril”

El Colegio Mekhitarista invita a la comunidad a participar de la exposición y venta de las obras correspondientes al primer salón “24 de Abril” organizado en conmemoración al 70° Aniversario del genocidio.

El acto se llevará a cabo en las instalaciones del colegio, Virrey del Pino 3511, Cap., el día 30 de abril del corriente año, de 20:00 a 22:00 hs., siendo la entrada libre.

Երկուշաբթի Ապրիլի 16-ին, պարսիւմբի անդամները հիւրասիրուեցան Արմենիա Մշակութային Միութեան կողմէ եւ Ապրիլի 17-ին ներկայացուցին իրենց առաջին ելույթը՝ զարմացնելով եւ յուզելով ներկայ տեղացի եւ Հայ հասարակութիւնը:

Հինգշաբթի Ապրիլի 18-ին, 75 արուեստագէտներէ բաղկացած պատուիրակութիւնը այցելեց Սարի Մանուկեան կրթական Հաստատութիւն եւ հանդիպում ունեցաւ աշակերտութեան հետ: Արուեստագէտները ուրախ պարբերով խանդավառեցին նախակրթարանի աշակերտները եւ սրբինքով զարմացուցին մանկապարտէզի փոքրիկները:

Իսկ կիրակի օր, խումբը ներկայ գտնուեցաւ Արժանիքնաւայ Մշակութային Միութեան տարեկան Մատուցիւն եւ ապա տեղւոյն հեռուստատեսութեան 9-րդ բաՆալի երեքտասարդութեան ծրագիրին մէջ պարսիւմբը պարեց Արամ Խաչատուրեանի «Սուրբ Պար» կրկին անգամ գործնականով, այս անգամ, տեղացի դպրոցական աշակերտները:

Երկուշաբթի Ապրիլի 22-ին, վիսնիթ Լօրէզի վարչութիւնը պարսիւմբը իր ամբողջ կազմով հրաւիրեց Թիլիկի չրման պտոյտի, որմէ ետք անոնք այցելեցին ազգային վարժարանը եւ հանդիպում ունեցան աշակերտութեան հետ: Իսկ երեքշաբթի օր այցելեցին Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչ Կրթական Հաստատութիւնը:

CABET
FABRICA
DE
CALZADOS

de
Carlos Sarian

GALICIA 2021
CAPITAL

Երկնային ԱՏԵԱՆ

3 ՊԱՏԿԵՐ

Գրեց՝ Անդրանիկ Մատուկեան

Վարտական քաղաքական և շատաժողովրդային մէջ փորձ արեւա խաչերն տարազան գիտելի գիտելիքներն են մեր տառապանքները տառիկով։ Ուրիշ տըր, լավագոյն մէջ ար լուրջաբար մեր մէջ մտնող մէջ, թէ խաչերն տառերը մեր ուստարիքն են։ Ամբողջ վեր ա- միս՝ իրապէսով, ինքը ինքը չունակցի յօդուածին։ «Ամբողջ» դուր ելիր գիտելիքն- միս - բոլորէի հետազոտելը, եւ այսինքն միջոցով որ պարզուեցաւ թէ այդ յօդուածը մեզու Տարիքի իմ հեղինակը իր կարգին ցուցաբեր 1, յաւանդու ճարտարակեր մը լիարդ ապա- լայ իմեղսն են։ Այդ գիտելիքն մեր մէջ մեր լիարդ շատապարտութիւնն են։

ԵՐ. ՕՏԵԱՆ (Արքիիար- անիկ)։- Արքիիար, երկուս ալ շատ բան կը պարտինք ե- դիպատանայութիւն... Մեր վերին հանգստարանն է... Թոյլ չունար որ եղիպատանայ մը դատապարտուի մեր ներ- կարգութեան... (Արքիիարեան գլխով համամտութիւն կը յայտնէ եւ մշմ կ'ըմ որ Բիչ մը սպասեն)։

Գ. ՉՈՂՐԱՊԱ։- Արդ, երկ- րէն բերուած թերթերուն մէջ՝ բնականորէն քննութիւնը կը յանդի ուղղակի այդ անձին՝ Թերթեր, ինչպէս եւ Մարիկ Կարոս ուրիշ բան չեն բրած, եթէ ոչ չնտարաբան այդ Կա- րիպոֆիէին գծագրութիւնը, պատկերին համապատասխան խորհրդածութիւններով, ու- ռունք թէ եւ անանարկիչ են Հայաստանի համար, բայց կատարելապէս տեսին են՝ երբ հաշուի առնենք թերթերու զարկութիւն մեկնակէտ հան- դիպատայ պարագան, որ նոյն ինքն Կարիպոֆի գործն է... Վերջոցէ՛ք իր տրարհնչակ գծագրութիւնը - աւելորդ չըլ- լայ գոյց չիշեցնէ՝ թէ այս ժողովրդական բաւը կու գայ Ս. Էմիլիանիին, եւ որակումն է Անեանի Հայոց Հայրապե- տին - այդ, վերջոցէ՛ք Կարի- պոֆի գծած տառերը, եւ ջրե- լած կ'ըլլայ այս դատապարտ- թեան առիթ տուող Հիմնական պատճառ... ԹԻՆԴԻԿ (գլուխը բար- օրացնելով թերթերէն՝ որոնց մէջ միջոցաւ էր)։- Լեւե- ցէ՛ք... նորութիւն կայ... Գիտութիւն գիտելիքն, ո՛չ անպէտ անդիպատ - յանցանք, Մեքենայ մը չիւնած են վարը, ու ճամբար կ'ըլլեն դէպի լու- սին... Մտերիւմ Հայաստանի մէջ ալ այնպիսիներն ընդու- նինք...

Թ. ՊԱՐՈՆԵԱՆ։- Ուրեմն երկնային ճամբորդութեանց մեկնաշորէն կ'անուի Գա- րիկէն... **ԵՐ. ՕՏԵԱՆ** (Գարիկէին)։- Պարտաւորութիւն, Գարիկէ, մրցակիցներդ կը հասնին... **ԳԱՐԻԿԷ** (կեղծ անտա- րբորութեամբ, բայց զայտաւ

զայտուիքով)։- Թող անգամ մը ճամբար ելլեն, կը տեսնուինք հետերին...

Ս. ՄԵՍՐՈՊ։- Նիւիւն չե- ղումներ չեմ ուզեր (Զօհրա- պին) Շարունակեցէ՛ք ձեր խօսքը...

Գ. ՉՈՂՐԱՊԱ։- Կարիպոֆը, ահա՛ մեղապարտ... Կը պա- հանեն ձանարագին պատիժ իրեն համար...

ԳԱՐԻԿԷ (փութկոտ՝ Մեսրոպին)։- Երեմե՛ք բե- րէ՛ք...

Ս. ՄԵՍՐՈՊ (ձեռքի շար- ժումով կը սատու Գարիկէին, եւ Զօհրապին)։- Ինչ պատիժ կ'ընենք սահմանէ...

ԵՐ. ՕՏԵԱՆ։- Ներեցէ՛ք, կը կարծեմ թէ քիչ մը շատ փութկոտ կ'ընենք... Երբ Մարիկ Կարոս էր զատուողը, երկար-բարակ քննութիւն կա- տարուեցաւ, եւ հազար տեսակ մեղմացումից պարագանը նկատի առնուեցան... Իսկ երբ կարգը այս անտեր Եգիպ- տահայուն էր հասնի, Ան- եանը ճնարելիք գործելա- կերպ կ'որոշեցէ՛ք... Վայել չէ մեզի, ու արդար չէ...

Գ. ՉՈՂՐԱՊԱ։- Ես կը խօսիմ օրէնքին անունով, եւ օրէնքը չի սիրեր անվիճելի փաստե- ռուն շուրջ վէճ յարգաւոր- նելի...

ԵՐ. ՕՏԵԱՆ։- Ո՛ր օրէնքին անունով կը խօսիս... Մենք ալ քիչ մը օրէնք կը հասկը- նանք... Մէկը դատապարտե- լու համար՝ պէտք է որ իր յան- ցանքը հետեւեալ մը ունեցած ըլլայ... Մարդը ռուսերէն փորձեր է վերանայ Հայերէն տառերը, խալի մը կերեր է, հասկեցանք, բայց իր առաւար- կը չի ընդունուած Հայաստա- նէն, չի որդեգրուած... Մէկ- տեղը յանցանք չկայ, հետե- ւաբար չկայ նաեւ յանցա- գործ... (Կը մայի Արքիիար- անիկն՝ հպարտութեամբ...) **ԹԻՆԴԻԿ** (մեկտեղ)։- Եր- անդը ոչ մէկ տեսնի այնքան պիծեցաւ ինք։ Եղիպատանայ- րը իրական յիփոպուցած ըլլա- լու են դիւր, որպէսզի կարե- նայ այսքան ներշնչուով գիղգիղէ, երբ վարը երկու

խօսք չէր կրնար արտասա- նի...

Գ. ՉՈՂՐԱՊԱ (ԵՐ. Օտեա- նին՝ արեւմտաբանով)։- Ձեր գիտած օրէնքին՝ ռուսական օրէնգիտութիւն կ'ընեն, եւ այդ մէկը, համապարտանքու մէջ չէ որ կ'ուսուցուի, այլ կ'ընտելու...

ԵՐ. ՕՏԵԱՆ (իմք իմք ե- լած)։- Դո՛ւն մնացիր ինձի՛ր լարդիստութիւն ընդդ...

Բերին ծամոց ըլլիր այդ րա- ուր, եւ խմած դաւաժ մը օղիս մեզի պէս վրաս կը թափէ մինչեւ երկինքները... Ու- ռունք վրաս հաղորդի խմեց- լիս, ո՛ր չարիք տեսած է ինձ- մէ... Քիչ մըն ալ խօսիմք քո՛ւ մտադ... Վարք՝ աչք կը դո- ցէի, երբեք չէ պատահած որ կ'ենթ թեղ, միշտ ինչպիսի եմ, բայց ա՛յ չարի անդուցիր... Իմ գիտելիքն ինչ որ տեղը մայր, կրնա՛ս քիչ մըն ալ խօ- սիմ թղթիկային սեղաններէդ, միտումներդ, Թայիսթերու եւ Էմիլիանիու հետ մինչեւ լոյս տեղող գիտելիքին գի- շերներէդ... Հայա թուրք հանդիմանէ՛ք, եւ անոնց առջեւ թափած հազարաւոր կարմիր սուրիներ... Ինչ չիտա՛մ յոյն սպառնալիքներու պատ- մութիւններէդ...

Ս. ՄԵՍՐՈՊ։- Երուանդ, չարք կ'անցընես... Այդ բո- լոր բաժնիքն ան մեզ, եւ վա- ղուց ներած ենք իրեն, վա- րդիկ թէ եւ շատ մեղանչեց, բայց նաեւ շատ տառապե- լա... Թողնա՛ս են իր մեղքե- րը...

ՓԱՆՋՈՒՆԻ (մեկտեղի եւ րարձ)։- Լուսմ եմ քայրա- յումի ճարճատը պտորժուա- կապիտալիստական ճակա- տից... Հասել է արդէն Ժամը, երբ պատակաւուած յետադի- մութիւնը կը բոկոտի ինք ի- րան... Գայիկը յօշոտում են միմեանց...

Ա. ԱՐՓԱՐԱՆԵԱՆ (Ս. Մես- տապին)։- Կը բաժնեն եր- անդի գիտելիքներ... Զօհրապ- իրաւունք չունիք վերադառ- լու... Ես որ ամբողջ կ'անաբիս մէջ բաժակ մը օղի չեմ խմած, թղթիկաւոր սեղանին չեմ մո- տեցած, կ'ոյժ մը հետ չեմ խո- սած՝ անպատե՛հ կը գտնեմ զարձակ, որ նման մարդկա- յին տկարութիւններն օգտա- վործուին լուրջ վէճերու ըն- թացեան... **Գ. ՉՈՂՐԱՊԱ**։- Թղթիկաւոր մէջ եւ միշտ պարկեշտ խաղա- ցող մը եղած եմ, եւ այստեղ չէր որ պիտի ուզէի պլոճ բե- նել... Կ'ընդունիմ՝ թէ գէշ թուրք մըն էր ձեռքերին, եւ պարտաւոր եմ նախաձեռն փո- քելի օրէնքով... Ըսել կ'ու- գեմ, թէ վերաւորել չէր միտ- քըս...

Ս. ՄԵՍՐՈՊ (Օտեանին)։- Միջադէպ փակուել կը հա- մարենք, քանի որ տարա ե- լիստիտանին տուած բացա- րութիւնը համապարտ է չարե- ղանք... Բարի եղիր ուրեմն կրկին տեսակողը, բայց ա- րանց վրդուկուի...

ԵՐ. ՕՏԵԱՆ։- Ըսել ուղածու պարզ կը... Եղիպատանայն ա- րարք մէկուն վրաս չէ հա- ցուցած, որպէսզի պատիժ տանք իրեն...

Գ. ՉՈՂՐԱՊԱ։- Ժիշդ այդ կէտին մէջ է օխար... Նախ ճիշդ է թել թէ վրաս չէ պատ- ճառած լրագրական այս ամ- րուղ վէճը, Հայրենեքի եւ դա- ղութիւններուն միջեւ ստեղծե- րած կասկածանքի յանգեալ միտումը, մեծաւ ճատարմ

հետեւեալ են նման անկշա- դատ եղիպանքեր... Ու յետոյ, օրէնքին առջեւ, վերագած մա- հափորձի մը հեղինակը նուազ յանցանք չէ, քան գիծեմ իր ծրարկը դուրս հանող ոճրա- գործը... Փամփուշտ մը կ'արձակուի, մարդ մը կ'ըր- վանուի, եւ ուրիշ մարդ մը կը ձերբակալուի՝ պարագայ ըլլալուն համար հրաշքեր։

Մարդասպան մը ունիւրք մեր առջեւ։ Գնալով մը կ'արձակ- լի անձի մը վրայ, չի հասնիր նպատակին, մեռել կամ վի- ռաւոր չկայ մէջտեղը՝ բայց կը ձերբակալուի արձակողը։ - Դարձեալ, ոճրագործ մը ու- նինք, եւ ստիպուած ենք գի- մել ոճրագատ օրէնքին... Այդ Կարիպեան կամ Կարիպոֆ կո- չեցեալը՝ ուղած է օտարացելի հայկական տառերը, եւ իր ա- նաբարկը յղած է Հայաստան։ Այստեղ չեն ընդունած իր նը- մուշները - գնալով վրիպած է, մահ չկայ։ Բայց եթէ ըն- դունէին՝ պիտի պատահէր անդադարեանիւն - ուրեմն կայ մահափորձ մը, եւ կայ մահա- փորձին հեղինակը, զոր պէտք է պատիժել...

Ա. ԱՐՓԱՐԱՆԵԱՆ (Օտ- անին, ցած)։- Երուանդ կարծեմ պիտի չընենք փրկել մեր մարդը...

ԵՐ. ՕՏԵԱՆ (նոյն շը- ռով)։- Այս անասունածին ձեռքը ինդորդ կ'աղաքի... Պահանջած վճիռը պիտի ըս- տանայ, գիտեմ... Վարս ալ այսպէս կը. ուղածը միշտ կ'անոնք, դատարանէն ըլլալ թէ կ'ընենք... Աշխատիքը գոնէ սիրալի օրէնքին կապել տայ...

Ս. ՄԵՍՐՈՊ (որ լսած է Օտ- անին՝ Զօհրապին)։- Ցայտ- նապէս, պատժելի արարք մը կայ, կը տեսնենք... Չէի՞ք կրնար սակայն յետաձգումով արձակել վճիռը...

Գ. ՉՈՂՐԱՊԱ։- Ո՛չ։ Նման պարագաներու՝ կիրարկելի չէ սիրալի...

Զ. ՊԱՐՈՆԵԱՆ։- Ապրի՛ս, մանչա, եւ կ'անխիղի գործերը կը սիրեմ...

Գ. ՉՈՂՐԱՊԱ։- Հրամայական անհրաժեշտութիւն մըն է այդ անձին պատժումը՝ ի հա- ղարտութիւն գալթակողեալ մտաց եւ առ ի մաքրութիւն պողոտեալ արտից...

ԵՐ. ՕՏԵԱՆ (Արքիիար- անիկին)։- Վարք՝ հաղորդ աշխարհաբարեան մըն էր, եւ ահաւասակ իր դարար կ'ը- ղէ... Ենթա չի հասնիր այս մարդուն...

ԱՐՓԱՐԱՆԵԱՆ։- Ձե՛ս հա- կնար, նախապէս փորդ չանելու համար է... Եթէ պէտք ըլլայ՝ Հիմա շապիկ ալ կը հաղիւ ու շարական կ'ըլլէ, միայն թէ ձեռք ինքն ապի- վճիռը... Փաստաբան չէ... Անի մօրքը իր անտերի սանաւորն, որ անոյ՜ց զայ... **Գ. ՉՈՂՐԱՊԱ**։- Ես այս գի- տին մէջ անձը չէ որ կ'ընէ

հարուած, ոչ իսկ անկողն շարքը, որ, ինչքան ալ անո- յանք, այսու հանգիւրդ ապա- ժանարկիւն է, քան այս ար- արքին ծնունդ տուող օխ- տալարակ մտայնութիւնը։ Այստեղ կը տեսնենք բացա- յալա անտանիքը ստորակ- յութեան այս բարոյրին, ու- ռուն կ'անխիղի թիւ ա- ռալ... Գաղտնիքներն ապրող Տայերու զանազան ի- կայ, որուն հայրենակալը թիւ- յեր, բայց հայրենիքի մասին իր բնականութիւնը սրբաբան- կարտ կը հռչակեն...

Զ. ՊԱՐՈՆԵԱՆ։- Պարք խօսիր, որ համապատե- լի... Սա ի՛նչ վերաբորձե- լէ...

Գ. ՉՈՂՐԱՊԱ (վրդու- ւած)։- Հայաբարի կ'ընենք ներքին բաւարար կ'պահե- ջնուի արդեօք որպէս դատա- կան լեզու, թէ ոչ անի հա- կնայի կը դատենք, եթէ հա- սեցնենք դիւղալի համար ի- ր Գրիգորին հետ...

ԵՐ. ՕՏԵԱՆ։- (Կրեմ- անի)։- Ապրի՛ս, Զոյա, կ'ո՛ր մըն էր... Մտաց չի- ր...

Զ. ՊԱՐՈՆԵԱՆ (Թուսե- անին)։- Որ վրայած է-լը մընք... Պոյսեք են... Եր- քը պիտի չհասկնան ժող- վուրդին լեզուն...

Ս. ՄԵՍՐՈՊ (ընդմիջե- րով)։- Կը խնդրեմ որ փոքի- քանք անխաղաղութիւններ վերաւորանքներ չըլլա- րան

Գ. ՉՈՂՐԱՊԱ։- Կը խնդ- րեմ անխաղաղութիւններ չըլ- լանք... Կը վրդուի լեզուն

ԵՐ. ՕՏԵԱՆ (Գարիկէին)։- Կը խնդրեմ որ փոքի- քանք անխաղաղութիւններ վերաւորանքներ չըլլա- րան

Գ. ՉՈՂՐԱՊԱ։- Կը խնդ- րեմ անխաղաղութիւններ չըլ- լանք... Կը վրդուի լեզուն

ԵՐ. ՕՏԵԱՆ (Գարիկէին)։- Կը խնդրեմ որ փոքի- քանք անխաղաղութիւններ վերաւորանքներ չըլլա- րան

Գ. ՉՈՂՐԱՊԱ։- Կը խնդ- րեմ անխաղաղութիւններ չըլ- լանք... Կը վրդուի լեզուն

ԵՐ. ՕՏԵԱՆ (Գարիկէին)։- Կը խնդրեմ որ փոքի- քանք անխաղաղութիւններ վերաւորանքներ չըլլա- րան

Գ. ՉՈՂՐԱՊԱ։- Կը խնդ- րեմ անխաղաղութիւններ չըլ- լանք... Կը վրդուի լեզուն

ԵՐ. ՕՏԵԱՆ (Գարիկէին)։- Կը խնդրեմ որ փոքի- քանք անխաղաղութիւններ վերաւորանքներ չըլլա- րան

Գ. ՉՈՂՐԱՊԱ։- Կը խնդ- րեմ անխաղաղութիւններ չըլ- լանք... Կը վրդուի լեզուն

ESTUDIO JURIDICO
Dr. R.oberio Malkasian y Asoc.
Abogados
Corrientes 1296 - 7° "74" Tel. 35-1632 - 35-3504
De 12:00 a 18:00 Hs.

SOUVENIR EN CERAMICA
MARTA DE NOURIAN
Enlace - Compromiso - 15 Años - Bautismo
Cumpleaños - Aniversario
CASTILLO 1488 854-3782
CAPITAL
Lunes a Viernes De 14:00 a 18:00 Hs.

RIGAR'S
ՀԱՅԿԱՅԻՆ ԿՈՍՄԵՏՈԼՈԳԻԱ
ՄԵԼՈՒՆԻՍԻՆԻ
ՀԱՅԿԱՅԻՆ ԿՈՍՄԵՏՈԼՈԳԻԱ
ՄԵԼՈՒՆԻՍԻՆԻ
ՀԱՅԿԱՅԻՆ ԿՈՍՄԵՏՈԼՈԳԻԱ
ՄԵԼՈՒՆԻՍԻՆԻ

ՀԱՇԿԵՐՈՅԹ
Ի նպաստ Ս. Գ. Լուսաւորիչ Մայր Եկեղեցւոյ
Նախաձեռնութեամբ՝
Հովանաւորութեամբ՝
Արժանութեան հայոց Առաջնորդ
Գրիգորիս Եպս. Բունիաթեանի
Տեղի կ'ունենայ 19 Մայիս
Ժամը 13-ին
ՀԱՅ ԿԵՂԻՐՈՆ ՍՐԱՀԻՆ ՄԷՋ

ԹԼԿատինցու Գեղարուեստական Արձակը

(Եղեռնի 70-ամեակին առթիւ)

Գրեց՝ Խաչիկ Ամիրեան

Որպէս գիւղի եւ գաւառի ազգայական կեանքի գլխաւոր գործոնները (այս դպրոցում զուգեղ գերակատարները աւելի աւելի ճիշդ բնորոշում կը լինի)՝ Նոգեւորականներն առնաւորապէս, եւ մասնաւորապէս

կրօնա-փիլիսոփայական ուսմունքից եւ համոզմունքից զուրկ, ժողովրդի պարտիզ սնունդ պաշտօնապաշտ (քաղաքական) ու մակարոյձ հոգեւորականներն մի շարան կայ թլկատինցու ստեղծագործութիւններում:

«Ո՞վ Աղօթե՞ր» պատմութեամբ մենք ծանօթանում ենք գաւառական մի առաջնորդի (որը որոշ տուեալներէ համաձայն Խարբերդի առաջնորդ Պետրոս Բագրատունին է, որի «Վնասաւոր գերբ զգորցաւ» կան ապարկելու եւ բնդհանրապէս պարզել է թլկատինցին 1900թ. «Արեւելքում» Խարբերդի եւ Թլկատինցի կողմանէն ներգրտւած) բացասական կերպարին, որը հիւանդու-

թեան պատճառով թէ պատրուակով, երեսի վրայ թողնելով առաջնորդարանի գործերը, հիւր է գալիս իր բաժանոց կարծիքով, որի բնութեան ընդհանրապէս համար այ իրենց մարդկային կերպերն ու կարողութիւնն ունին:» Երբոր որ գիւղերից մէկն էլ զեղապարծ է, այդ էլ իր հերթին մի այլ առաւելութիւն՝ ձրի գեղ ու դարմանի համար, շնայած վարդապետն ինքը նրանցից սահմանեալ «Հարուստ» է:

Մի ամիս էլ անցել, հիւանդութիւնը շտապանից էր բուժուել, սակայն վարդապետը չի հեռանում, որովհետեւ «Երբ քիթը քիչ մը ծոխ, կըր հէց հարբուի մը կամ հազ մը

ունի թեթեւ, իրեցիկն ու հարսները մտածանք մտածող լլկալու առաւելում անձնու կը ծառայութիւն մը կրեն:» Եւ այժմ, երկու իր առաջնորդ-հոգեւորականի գիրքից, վարդապետը աւելի պահանջատէր է դառնում, յատկապէս ճաշի ժամանակ, «որովհետեւ ըր-միշին այ նոյն խորհուրդը թեւորած է եղեր, չորս գիւղի փոխութիւն՝ չէ՞ որ Տէր Յիսուսն այ այնպէս մը կը պահանջէր որ մը ու փայլեկապէս ու գաւ-ծը կըրար:»

Սակայն վարդապետը քաշանալ կըրթ երկցիկով վարմունքը փոխում է: Նրա կանջին փափաքներն են հասնում, որ վարդապետը իր հարբատեղիները՝ «մէկէ աւելի տուններն ու խանութները» նր-միւրէլ է նրանց, որոնք որեւէ ստեղծութիւն չունեն ընտանիքի հետ: Նա հեղհեղ հա-մոզում է, որ իր վարդապետ ապրիւր ապրիւր կեանքա-կան կապը է հաստատում «միւսներուն» հետ: Եւ հիմա, երկցիկն է, որ բնորոշում է, երբ տան պարտեղում լու-

թերն ու ծիրանները յաղկելու պահին վարդապետը մտա-նում է նրան եւ առաջարկում, որ հաւնացի միակ գիրքը արդ-րը, մարմն է միւսն էլ մի քանի կաթիլ գինի որակէ, քանի որ «հաւ խորմին գինիով որ շո-տապիւրէ, խաշած բահաւոր (կարգաւոր) համ կու տայ:» Եւ րեցիկները ստափի վրաստ-ում ու դաշտացած մեղմում է նրան եւ խելոտ լինելով համարանի վեր ահմարկում նրա ան-տախտ յարաբերութիւնների մասին՝ «սե «սիւսի» չլրտար չեմ փոխի ինչերուն» հետ:

ՇԱՐՈՒՆԱԿԵԼԻ

(Ծար. 18րդ էջէն)

վիրաւորին իր մեծ Բարեկա-մը՝ վերաբերելով անոր թա-րուս մտածումները զորս չու-նի... Այս նոր Ռուսները հը-րեկապէս չեն, մեղքեր չառ ունին, բայց իրենց մեղքի-րուն մէջ ա՛յդ մէկը չեմ տես-նիր... Երբ հեռուոր անյայտ ցեղերուն, Ուրբիներուն եւ Շուրջիներուն համար լեզու եւ գիր կը ստեղծեն, անոնց աղ-ջալին մշակողներ կը քաջալը-րեն, յամենայնդէպս, տաս-նորեց անգամ հարիւրամեայ մեր մատենները չէ որ պիտի ուղեն ուսուցանել... Բայց հիւնէն, շատ հիւնէն մեր մէջ բոյն դրած ստորակայութեան զգացումը կը մղէ ունան կար-ծելու, թէ մեծ քաղաքում մը հանդէպ սեր կ'արտայայտուի առաւել շողորթութեամբ, եւ յարգանքը՝ առաւել գեա-նամածութեամբ... Տեսէ՛ք, ստուերու այս ինչորին մէջ կ'երեւի արդէն հիւանդագին այդ Նոգեւորականները: Հա-րատանքն կ'ըրտի «Պահա-ցէ՛ք մեր տառերուն հին ձեւը, ո՞վ մըրդորներ», իսկ դաւոր-թեան մեր այս պարունը կը կարծէ յաջողութեան միակ ճամբան տեսնել ուսուցանել ու-նին մէջ... Այո՛ւ, կը միտաւոր լան հայաստանի Կառավա-րութիւնը, թուրքն իմաստներ ու երկրիմէ պահանջներ դե-տեղելով անոր յստակ խօսքին հետեւ... Պէտք է պատժուի՝ այս Կարպովիչը, որպէսզի ա-

Երկնային Ատենան

մէն որ գիտնայ այլեւս, թէ Հայաստանէն եկած խօսքը պէտք է հասկնայ բառաձ ի-մաստով, եւ ոչ թէ խախտաբա-մաբերու քմայքին մեկնաբա-նութիւնը... Պէտք է պատժու-ի, որպէսզի Հայաստանէն դուրս ապրող բոլոր հայերը սորվին վերջապէս՝ թէ Հայ-րենիքէն սիրուելու համար հայ մաղը կը բաւէ, եւ Ռու-սէն սիրուելու համար՝ ուս-դառնալը անհրաժեշտ չէ... Պէտք է պատժուի, նախ՝ Հա-յաստանի հայութեան անու-նով, եւ, ապա, յանուն Հայ եւ Ռուս բարեկամութեան...:

(Երկարառն յուրիսին)

ԵՐ. ՕՏԵԱՆ (ձեռնբեր վեր բարձրացուցած)՝ Արիւնք, մարդը գնաց... Ա. ԱՐՓԻԱՐԵԱՆ.՝ Երկա՛յ բարձր... Ընդաց՝ գառն-դաց... Այդ մարդը չ'իրեցի-արդէն... Ու յետոյ, մի մտա-նաւ որ թէ եւ երկրորդին շատ բան կը պարտիր, բայց դա-ւադիր դնալիք հոն էր որ հա-տա ինքի... ԳԱՐԻԲԵԼ (սպասողական)՝ Ս. Մեղապի բերնին, բայց տեսնելով որ լուռ է, ինք կը խօսի)՝ Ըսելիք մը չունի՞ս, Հայր Սուրբ... Կարծեմ տու-նը եկաւ մի՞տ արձակելու... Ս. ՄԵՍՐՈՊ.՝ Գարբի՛կ,

միտքէ՛ք հանէ՛ այդ մէկը... Այս անպիտանէ, մինչեւ հիմա հայ բերելու ապացոյցներ չէ ե-ղած քեզի, ապէ՛կ ետքն այ չ'ը-րար... Ու յետոյ, կը մտածաս որ նման վճիռներ կ'էլան հեղեղորդին իրաւասու-թեանը մէջ... Մենք մեց-երորդ յարկն ենք...

Գ. ՅՈՅՐԱՊ (Սիւսմանք-յին)՝ Տեղ մը արձանալով՝ այդ մարդուն անունը, որ-պէսզի որ մը երբ վեր դաշ յի-շեցնես, ու այն տեսն տես-նենք իր հայրիւր... ՄԻԱՄԱՆԹՈ.՝ Սեւ գիծ մըն այ քաշի՞մ վրան...

Գ. ՅՈՅՐԱՊ.՝ Ո՛հ: Բայց կրնաս՝ Նորցանիք մը գնել, քանի որ իր բացառաւորութեան տրուած վճիռ մըն է մեր գա-տաւարարութիւնը, ու վերա-բրնութեան երկնային՝ ի պա-հանջը հարկին... Ս. ՄԵՍՐՈՊ (Սիւսմանք-յին)՝ Եւ աւելցուր իմ անու-նով: Եւ թէ՛ մինչեւ վեր գայր ուխտի երկնայ Ս. Էմիլիան, թողութիւն ստանալ Ամենայն Հայոց Հայրապետին, այլ պարտաւան կրնանք համարել մեղմացուցիչ կէտ մը իրեն համար... Նիստը փակուած է:

ՎԵՐՁ

DR. JUAN MARGOSSIAN
Médico cirujano,
Patología Mamaría
Lun. miér. y vier. 18 a 20 hs.
T.E.: 44-2486 Córdoba 1495 1° 2

Dr Luis H. Vertanessian

Escribano
Reg. Not. 1013

Tucumán 1455 - 7°F T.E. 45-2649

Dr. Pedro Balassanian
Dentista Cirujano

Jefe de Cirugía del Hospital Municipal de Odontología
AZCUENAGA 366 - 1° Piso Dto. 2 T.E. 47-7876
Lunes, Miércoles y Viernes de 15:30 a 20:00 Hs.

GREGORIO HAIRABEDIAN

Escribano

Av. Roque Sáenz Peña 570 3° Piso T.E. 33-5761

U.G.A.B. - U.G.A.B. - U.G.A.B.

Comisión de Damas

Clases de labores armenias

Comienzan el miércoles 17 de abril
de 14:30 a 16:30 hs.

CLASES DE ARMENIO

COMIENZAN EL SABADO 20 DE ABRIL

De 17:00 a 19:00 Hs.

Volvió la tradicional cena de los viernes. Y vol-
vieron los incomparables Shish Kebab, las riquísi-
mas comidas armenias, y los deliciosos postres.

Todo esto, más una atención cordialísima en un
ambiente de gran calidez, que los alumnos y los
padres de las promociones 1985/86, se comprome-
ten a hacerle disfrutar cada viernes.

INST. MARIE MANOOGIAN

Necesita Celadora

Idiomas armenio y castellano

GALICIA

Y

RIO DE LA PLATA

Compañía de Seguros

Bartolomé Mitre 777 7° "B" T.E.: 566-7073 - 49-1886/1942

Garantiza asesoramiento integral sin cargo
para toda la colectividad armenia, a través de:
SEGUROS LAMAS

INFORMES EN U.G.A.B.

Profesionales

DR. EDUARDO D. ASILIAN
Abogado
Lun. Miér. y Vier. 18 a 20 hs.
MONTEVIDEO 536 4° "B"
T.E. 40-4378 - Cap.

Estudio
Diradourian Hnos.
Jurídico-Contable-Impositivo
Pte. J.D. Perón 2522 1° "B"
T.E. 48-3229/7800

LA MODA ES CUESTION DE ESTILO

Ya empezada esta nueva temporada otoño-invierno, tomemos todas las precauciones y cuidemos al máximo todos los pasos que deberemos seguir para comprar o para adoptar un nuevo stock de ropa, visitando todos los negocios y boutiques de "onda" posibles para comparar calidad y precios.

Evitemos tentarnos, hagamos las comprar en sucesivas etapas. Es preferible hacer un viaje más por Buenos Aires que comprar en forma apresurada ropa que luego quedará relegada a segundo plano.

Pulsemos las tendencias de la moda para asegurarnos que lo que compramos hoy lo usaremos mañana.

La nueva moda impone la alegría de sus colores (verde manzana, gris, celeste, colores fosforescentes).

Para decidirnos a comprar ropa, debemos decidirnos a poner en práctica audacia y picardía, y ganas de ponernos ropa que, sobre todo, nos haga sentir bien, ropa cómoda, sencilla y práctica.

¡Claro! hay estilos que se imponen este otoño-invierno, pero como siempre habrá quienes, con picardía y audacia, se ingeniaron para hacer las combinaciones más desopilantes.

Hay una vuelta al jacard escocés, hay algunos mo-

distos como Cloé que dan a sus colecciones un aire decididamente masculino, como la manga dolman en inmensos abrigos o Cacharel que inspira su moda, en los "años 40", sacos con solapas muy varoniles y pantalones con gran caída.

Se usará muchísimo la ropa tejida, sobre toda los sweaters, con grandes sisas, pulloveres con mangas dolman (mejor si tienen hombreras) y grandísimos cuellos, pelerones.

Guantes de todos colores, medias de lana, larguissimas bufandas, gorros, grandes pañoletas.

Hacen su debut los pantalones ajustadísimos tipo medias con estribo elástico.

Los sobres casi cuadrados estarán en la línea de largada; competirán con las clásicas carteras para colgar. Pueden ser de reptil, "coco", de cuero, de charol; se usará el rojo tanto en carteras como en zapatos.

El calzado se usará de acuerdo con los horarios y las ocasiones, no sigue una línea única y definida, al contrario; hay un gran contraste, desde los tacos bajos, chatos, hasta tacones finos y altísimos.

Cada mujer adaptará su calzado de acuerdo con sus necesidades y al medio ambiente en donde le toque desempeñarse.

La moda es cuestión de estilo, edad y por qué no decirlo de inteligencia y sensibilidad.

Cada mujer sabe exactamente qué la favorece, y cuál es su estilo. Como la moda es tan amplia, no está sujeta a cánones específicos; las mujeres podemos movernos dentro de la moda con libertad.

Hoy es muy difícil encontrarse con una mujer que no sabe qué le queda bien, qué corte de pelo o

qué peinado usará.

Lo cierto es que la mayoría de las mujeres no ignora que hay ropa que parece creada para ellas, con la cual se sienten identificadas. Todas sabemos que debemos tener en cuenta ciertos criterios antes de decidirnos por algo.

Debemos considerar, por cierto, la altura, peso, edad, formas, color de piel, etc.

Como la perfección no existe, no hay ningún modisto que pueda imponernos una moda, un estilo, un look que nos perjudique.

Adoptemos una moda que nos transmita belleza y complicidad.

Lilian

Cocina: Tarta Rubén

INGREDIENTES:

125 grs. de manteca o margarina,
100 grs. de azúcar,
1 huevo,
250 grs. de harina leudante.

Relleno:

4 huevos,
200 grs. de crema de leche,
100 grs. de azúcar,
2 cdas. de cacao amargo,
1 taza de nueces picadas.

PREPARACION:

Con los ingredientes indicados para la masa, formar un bollo.

Dejarlo descansar durante veinte minutos. Luego, forrar una tartera desmontable, enmantecada y enharinada.

Por otra parte, batir los huevos con el azúcar.

Añadir la crema, el cacao y las nueces picadas y continuar batiendo.

Disponer el relleno ya listo sobre la tarta.

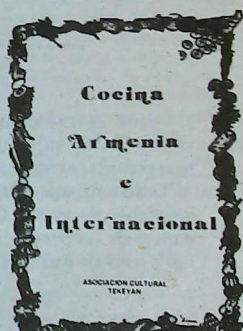
Llevar la tarta a horno moderado y cocinar durante treinta minutos aproximadamente (hasta que el relleno esté consistente).

I. Tch.

En venta:

"Cocina Armenia e Internacional"

con las recetas de SARDARABAD

Adquiéralo personalmente en:
Niceto Vega 4779. Capital.
o por correo, enviando este cupón:

SOLICITO EL ENVIO DE
"COCINA ARMENIA E INTERNACIONAL"

Nombre:.....
Domicilio:.....
Localidad:..... Código:.....
Adjunto cheque N°:..... Banco:.....

Valor de la obra: \$ a 2.500 más gastos de envío \$ a 250

(cheques a la orden de Periódico Armenio Sardarabad -no a la orden-)

Confitería "Armenia"

PRODUCTOS ORIENTALES

T.E.: 71-4571

Cánning 1317

ESTUDIO JURIDICO

Dr. Bautista Kuyumdjian
Dr. Gabriel E. Williams
Dra. Patricia Kuyumdjian de Williams

Tucumán 1438 - Piso 7°
Tel. 40-6809/7112/49-7049

EL PROFESIONAL LOS RECETA BARTAMIAN LOS DISEÑA SU HIJO LOS PREFIERE LINEA PIE/RECTOR DE ORTOPEDIA BARTAMIAN

Calzado Correctivo

Calzado Deportivo

PLANTILLAS
CORRECTORAS

Ortopedia Bartamian
también las pone
a sus pies.

ARTICULOS DE ORTOPEDIA EN GENERAL

Descuentos desde el **30%** a Obras Sociales.
Consulte con su Obra Social sobre otros beneficios.

BARTAMIAN
Av. Belgrano 1699 Tel. 45-5213 Bs. As.
Av. 7 N° 1134 Tel. 3-4935 La Plata

RIGAR'S

Periódico Armenio
"SARDARABAD"
de la
ASOCIACION CULTURAL
TEKEYAN

Redacción y Administración
Cnel. Niceto Vega 4779
1414 - CAPITAL FEDERAL
T.E.: 77-5520

Horario de atención: Lun. a vier.
de 10.00 a 19.00 hs.

Registro Nac. de la
Propiedad Intelectual
278.315

Director
NAHABET NAHABETIAN

Corresponsalia, receptoría de
aviso y suscripciones en
BRASIL

Sr. Hrair Chahinian
Av. Coxinqui 191 Ap. 84
Ced. 00579 - SAN PABLO
T.E.: 813-6731

URUGUAY
Dr. Pedro Danielian
Dionisio Coronel 129
T.E.: 39-8828 MONTEVIDEO

CORDOBA
Sr. Luis Sourenian
Carnacul 146
5.000 - CORDOBA
T.E.: 51-4893